

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2009. március 18.*

A T-299/05. sz. ügyben,

a **Shanghai Excell M & E Enterprise Co. Ltd** (székhelye: Shanghai [Kína]),

a **Shanghai Adeptech Precision Co. Ltd** (székhelye: Huaxin Town [Kína])

(képviselek őket: R. MacLean solicitor és E. Gybels ügyvéd)

felpereseknek

* Az eljárás nyelve: angol.

az **Európai Unió Tanácsa** (képviseli: J.-P. Hix, meghatalmazotti minőségben, segítője: G. Berrisch ügyvéd)

alperes ellen,

támogatja:

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselik kezdetben: K. Talabér-Ritz és E. Righini, később: H. van Vliet és K. Talabér-Ritz, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó,

a többek között a Kínai Népköztársaságból származó elektronikus mérlegek (REM) behozatalára végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló 2605/2000/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2005. április 28-i 692/2005/EK tanácsi rendelet (HL L 112., 1. o.) 1. és 2. cikkének megsemmisítése iránti kérelme tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK
ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (első tanács),

tagjai: V. Tiili elnök (előadó), F. Dehousse és I. Wiszniewska-Bialecka bírák,
hivatalvezető: K. Pocheć tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2008. május 20-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

A – Az eredeti vizsgálat és az eredeti rendelet

- ¹ 2000. november 27-én a Tanács elfogadta a Kínai Népköztársaságból, a Koreai Köztársaságból és Tajvanból származó elektronikus mérlegek (REM) behozatalára végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló 2605/2000/EK rendeletet (HL L 301., 42. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 34. kötet, 282. o.; a továbbiakban: eredeti rendelet).

- 2 A hivatkozott rendelet elfogadásához vezető vizsgálat (a továbbiakban: eredeti vizsgálat) során a Bizottság különösen azt vizsgálta, hogy az e három országból származó és az Európai Közösségbe történő behozatalra, a kiskereskedelembe való használatra szánt, 30 kg-ot meg nem haladó maximum mérőkapacitású, a tömeg, egységár és a fizetendő ár kijelzésére alkalmas digitális kijelzőt (ezen adatok kinyomtatására alkalmas berendezéssel is) tartalmazó elektronikus mérlegek (a továbbiakban: elektronikus mérlegek) behozatala dömpingelt volt-e.

- 3 Kínát illetően, három gyártó-exportőr a vizsgálatban való együttműködés mellett döntött, és egyéni elbánásban részesültek. E három társaság azt kérte, hogy részesülhessen a piacgazdasági feltételek alapján működő vállalkozás (a továbbiakban: MES) jogállása kedvezményében a helyesbített, 1998. április 27-i 905/98/EK tanácsi rendelettel (HL L 128., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 111. o.) módosított, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet (HL 1996. L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.; a továbbiakban: alaprendelet) 2. cikke (7) bekezdésének értelmében. A Tanács ugyanakkor úgy ítélte meg, hogy nem teljesültek az e rendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában előírt feltételek, és elutasította a kérelmet. Következésképpen, az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdése értelmében a kínai exportáló termelők exportárait egy megfelelő, piacgazdasági alapon működő ország esetében megállapított rendes értékkel kellett összehasonlítani (az eredeti rendelet (45)–(48) és (52) preambulumbekendése).

- 4 Az intézmények úgy ítélték meg, hogy a rendes érték megállapításának céljából Indonézia a legmegfelelőbb, piacgazdasági alapon működő harmadik ország (az eredeti rendelet (49) és (50) preambulumbekendése). Ez az érték tehát az alaprendelet 2. cikke (2) és (3) bekezdésének megfelelően egy indonéz vállalkozás, nevezetesen a PT Toshiba TEC Corporation Indonesia (a továbbiakban: Toshiba Indonesia) által megállapított rendes értékből kiindulva került meghatározásra (az eredeti rendelet (53) preambulumbekendése).

- 5 A Tanács a rendes érték és az exportár összehasonlítását a gyári árak alapján, azonos kereskedelmi szinten végezte, ami lehetővé tette annak megállapítását, hogy a szóban forgó három gyártó-exportőr tekintetében 9%–12,8% dömpingkülönbség van jelen (az eredeti rendelet (58) preambulumbekendése).

- 6 Mivel a többi kínai gyártó-exportőr együttműködése alacsony szintű volt, a maradvány dömpingkülönbötet ez utóbbiak tekintetében az egyik együttműködő társaság által gyártott egyetlen típusra vonatkozó legmagasabb egyedi különbség szintjén, nevezetesen 30,7%-ban került rögzítésre.
- 7 Következésképpen, az eredeti rendelet 1. cikkének (2) bekezdése a három együttműködő kínai gyártó-exportőr tekintetében maximálisan 12,8%-os egyedi dömpingellenes vámot vetett ki, míg a többi kínai társaság tekintetében 30,7%-os vámot.

B – A felülvizsgálati eljárás

- 8 A felperesek, a Shanghai Excell M & E Enterprise Co. Ltd (a továbbiakban: Shanghai Excell) és a Shanghai Adepteck Precision Co. Ltd (a továbbiakban: Shanghai Adepteck) kapcsolt társaságok elektronikus mérlegeket gyártanak Kínában. A Shanghai Excell és a Shanghai Adepteck az elektronikus mérlegeknek a Közösségbe irányuló kivitelét 2003 júniusában kezdte meg. Velük szemben 30,7%-os dömpingellenes vám került alkalmazásra.
- 9 A felperesek az alaprendelet 11. cikke (4) bekezdése szerinti „új exportőr” minőségben az eredeti rendelet felülvizsgálatára vonatkozó kérelmet nyújtottak be a Bizottsághoz. Arra hivatkoztak, hogy ők nem exportáltak elektronikus mérlegeket a Közösségbe az eredeti vizsgálat időtartama során, tehát 1998. szeptember 1-je és 1999. augusztus 31. között (a továbbiakban: eredeti vizsgálati időszak), és hogy a szóban forgó intézkedések körébe tartozó, egyetlen gyártó-exportőrrel sincsenek kapcsolatban.
- 10 A többek között a Kínai Népköztársaságból származó bizonyos elektronikus mérlegek (REM) behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2605/2000/EK tanácsi rendelet „új exportőr” tekintetében történő felülvizsgálat kezdeményezéséről, ezen ország két exportőrének behozatalai tekintetében a vám hatályon kívül helyezéséről és ezen behozatalok nyilvántartásba vételének kötelezővé

tételéről szóló, 2004. augusztus 2-i 1408/2004/EK bizottsági rendelettel (HL L 256., 8. o.) a Bizottság a felperesek vonatkozásában megindította a felülvizsgálatot. Az elektronikus mérlegeiket terhelő 30,7%-os dömpingellenes vám eltörlésre került, és a Bizottság felszólította a vámhatóságokat a szóban forgó mérlegek behozatalának nyilvántartásba vételéhez szükséges intézkedések megtételére, a nyilvántartásba vétel pedig az 1408/2004 rendelet hatálybalépésének dátumát követő kilenc hónap múlva hatályát veszti.

- 11 2005. február 23-án a Bizottság levelet küldött a felpereseknek, amelyben feltárta azokat az indokokat, amelyek alapján egyéni elbánásban szándékozott részesíteni őket, 54,8%-os dömpingellenes vám kivételével. 2005. március 7-i levelükben a felperesek vitatták a Bizottság álláspontját.

C – A megtámadott rendelet

- 12 2005. április 28-án a Tanács elfogadta a többek között a Kínai Népköztársaságból származó elektronikus mérlegek (REM) behozatalára végleges dömpingellenes vám kivételéről szóló 2605/2000/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2005. április 28-i 692/2005/EK tanácsi rendeletet (HL L 112., 1. o.; a továbbiakban: megtámadott rendelet).
- 13 A megtámadott rendeletben a Tanács megerősítette, hogy a felperesek az alaprendelet 11. cikkének (4) bekezdésével összhangban új exportőrnek minősülnek ((9)–(11) preambulumbekendés).
- 14 A Tanács úgy ítélte meg, hogy mivel a felperesek Kínában letelepedettek, a rendes értéket, akárcsak az eredeti rendeletben, az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának megfelelően kellett meghatározni, azon indokból, hogy a felperesek nem teljesítik az ez utóbbi rendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában meghatározott

első két feltételt, azaz a piacgazdasági feltételek nem érvényesülnek az elektronikus mérlegek általuk történő gyártása és értékesítése tekintetében ((12)–(26) preambulumbekendés). A Tanács ugyanakkor úgy ítélte meg, hogy a felperesek megfelelnek az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdésében meghatározott, az egyéni elbánásra vonatkozó követelményeknek ((27) és (28) preambulumbekendés).

- 15 A Tanács, akárcsak az eredeti rendeletben, a rendes értéket az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontjával összhangban egy hasonló országban, nevezetesen Indonéziában alkalmazott árból vagy számtanilag képzett értékből kiindulva számította ki. A rendes érték a Toshiba Indonesia által közölt adatok alapján került kiszámításra.
- 16 A Tanács a rendes értéket és az exportárat a gyári árak alapján, azonos kereskedelmi szinten hasonlította össze, és az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének megfelelően figyelembe vette az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló tényezők közötti különbségeket ((42)–(45) preambulumbekendés). Végül, a Tanács típusonként összehasonlította az érintett termék egyes típusai rendes értékének súlyozott átlagát az exportár súlyozott átlagával, és 52,6%-ot elérő dömpingkülönbötet állapított meg ((55) és (56) preambulumbekendés).
- 17 Következésképpen a megtámadott rendelet 1. cikkének (1) bekezdése 52,6%-os dömpingellenes vámot állapított meg a felpereseknek a Közösségbe irányuló behozatalaira.
- 18 A megtámadott rendelet 1. cikkének (2) bekezdése visszaható hatállyal alkalmazott ugyanilyen mértékű vámot az 1408/2004 rendelet 3. cikke szerint nyilvántartásba vett behozatalokra. A felperesek tekintetében ily módon az 52,6%-os vám alkalmazása 2004 augusztusában kezdődött. Végül, a megtámadott rendelet 1. cikkének (2) bekezdése felhívta az Európai Unió vámhatóságait, hogy hagyják abba a felperesek behozatalainak nyilvántartásba vételét.

19 A megtámadott rendelet 2. cikkének értelmében a Hivatalos Lapban való kihirdetését követő napon, azaz 2005. május 4-én lépett hatályba.

20 A megtámadott rendelettel módosított eredeti rendeletben megállapított vámok az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdése értelmében 2005. december 1-jén jártak le. A vámok közelgő lejárataról szóló értesítés közzétételét követően a közösségi ipar nem kérte az alaprendelet 11. cikke (2) bekezdésének értelmében a hamarosan lejáró intézkedések felülvizsgálatát.

Eljárás és a felek kérelmei

21 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2005. július 26-án benyújtott keresetlevelével a felperesek előterjesztették a jelen keresetet.

22 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2005. november 18-án érkezett kérelmében a Bizottság a Tanács kérelmének támogatása végetti beavatkozásának megengedését kérte. E beavatkozási kérelemnek az Elsőfokú Bíróság harmadik tanácsának elnöke 2006. január 12-i végzésében helyt adott.

23 Mivel módosult az Elsőfokú Bíróság tanácsainak összetétele, az előadó bírót az első tanácsba osztották be, következésképpen a jelen ügyet e tanács elé utalták.

24 2008. március 19-én az Elsőfokú Bíróság az eljárási szabályzatának 64. cikkében előírt pervezető intézkedések keretében felhívta a feleket, hogy nyújtsanak be bizonyos

iratokat, és válaszoljanak bizonyos, számukra írásban feltett kérdésekre. A felperesek a megszabott határidőn belül ennek eleget tettek.

- 25 2008. április 15-i levelében a Tanács tájékoztatta az Elsőfokú Bíróságot, hogy nem tud eleget tenni e felhívásnak, azt állítva, hogy a kért iratok közül egyesek bizalmas jellegűek, és egyébként is a Bizottság birtokában vannak. A Tanács továbbá arra hivatkozott, hogy a felpereseknek már nem fűződik érdekük az eljáráshoz.
- 26 Az Elsőfokú Bíróság a 2008. május 7-i végzésével az eljárási szabályzat 65. cikkének b) pontja, 66. cikkének 1. §-a, valamint 67. cikke 3. §-ának második bekezdése alapján felhívta a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a kért iratok közül nyújtsanak be egyeseket, és ezeket lássák el bizonyos magyarázatokkal, közölve, hogy az eljárás e szakaszában ezen iratokat nem ismertetik a felperesekkel. A Tanács és a Bizottság a megszabott határidőn belül eleget tett a felhívásnak. Ugyanakkor közölték, hogy a szóban forgó iratokat szigorúan bizalmasnak minősítik, mivel ezek a Toshiba Indonesia vonatkozásában érzékeny kereskedelmi információkat tartalmaznak.
- 27 Az előadó bíró jelentése alapján az Elsőfokú Bíróság (első tanács) úgy döntött, hogy megnyitja a szóbeli szakaszt.
- 28 Az Elsőfokú Bíróság a 2008. május 20-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előterjesztéseit és a feltett kérdésekre adott válaszait.
- 29 A tárgyalás során a felperesek egyetértettek azzal, hogy az Elsőfokú Bíróság – adott esetben – felhasználja a Tanács és a Bizottság által bizalmasnak minősített, velük nem ismertetett iratokban szereplő információkat, ami a tárgyalás jegyzőkönyvében is

rögzítésre került. Az Elsőfokú Bíróság ugyanakkor a jelen ítélet tekintetében csak a felperesek rendelkezésére bocsátott információk felhasználását tartotta szükségesnek.

- 30 Ugyancsak a tárgyalás során, a felperesek elálltak kilencedik jogalapjuktól, amely azon alapult, hogy a megtámadott rendeletben tévesen azonosították őket, amely lemondás szintén rögzítésre került a tárgyalás jegyzőkönyvében.
- 31 Végül, a tárgyalás során kiderült, hogy a felperesek által a 2008. március 19-i felhívást követően az Elsőfokú Bíróság részére megküldött iratok nem azonosak a kért iratokkal. A Tanács azt kérte, hogy az Elsőfokú Bíróság járuljon hozzá az utóbbiak másolatának benyújtásához, amely iratok a közigazgatási iratanyag részét képezik, és amelyeket a felperesek a megtámadott rendelet elfogadásához vezető vizsgálat során küldtek meg számára. A felperesek ellenezték ezt, ami a tárgyalás jegyzőkönyvében rögzítésre került. Az Elsőfokú Bíróság határidőt tűzött ki a felperesek számára, hogy tegyék meg a szóban forgó iratokra és ezen iratoknak az ügy irataihoz történő esetleges csatolására vonatkozó észrevételeiket.
- 32 2008. május 30-án a felperesek benyújtották az előző pontban hivatkozott iratokra vonatkozó észrevételeiket, és fenntartották az ezen iratoknak az ügy irataihoz történő csatolásával szembeni kifogásukat. Az Elsőfokú Bíróság azonban, mivel úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó iratok Tanács általi benyújtása csak a felperesek által gondatlanságból vagy szándékosan elkövetett hibát orvosolja, úgy vélte, hogy ezen iratokat az ügy irataihoz kell csatolni.
- 33 2008. június 6-án a Tanács benyújtotta az Elsőfokú Bíróság Hivatalához azon információk helyesbítését, amelyeket az Elsőfokú Bíróság 2008. május 7-i végzése értelmében küldött meg az utóbbinak. 2008. június 6-i levelében a Bizottság tájékoztatta az Elsőfokú Bíróságot, hogy az általa a hivatkozott végzés értelmében megküldött magyarázatokat a Tanács által benyújtott helyesbítés alapján módosítani kell.

34 2008. július 10-én a felperesek benyújtották a szóban forgó helyesbítésre vonatkozó észrevételeiket.

35 2008. szeptember 24-én lezárult a szóbeli szakasz.

36 A felperesek azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a megtámadott rendeletet az őket érintő részében;

- kötelezze a Tanácsot a költségek viselésére.

37 Beadványaiban a Bizottság által támogatott Tanács azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- utasítsa el a keresetet;

- kötelezze a felpereseket a költségek viselésére.

38 2008. április 15-i levelében a Tanács azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- állapítsa meg, hogy a keresetről már nem szükséges határozni, mivel a felpereseknek már nem fűződik érdeke az eljáráshoz;

- kötelezze a felpereseket a költségek viselésére.

Az okafogyottság megállapítása iránti kérelemről

A – A felek érvei

39 A Tanács azt állítja, hogy a felperesek elektronikus mérlegeit 2005. december 1-jét, tehát az eredeti rendelet hatályvesztését követően nem terhelte dömpingellenes vám. Továbbá a tagállamoktól származó információkból az következik, hogy egyrészt a tagállamok csak nagyon kis mennyiségeket szedtek be a megtámadott rendeletben megállapított dömpingellenes vámból, másrészt pedig e kis mennyiségeket nem a felperesek, hanem a hozzájuk nem kapcsolódó importőrök fizették meg.

40 A Tanács következőképpen úgy ítéli meg, hogy a megtámadott rendelet megsemmisítése semmiféle jogi következménnyel nem járna a felperesek vonatkozásában, akiknek ily módon a jelen eljáráshoz nem fűződik érdekük.

- 41 A felperesek azt állítják, hogy az Elsőfokú Bíróságnak a Tanács érvelését annak késedelmes jellege miatt nem kell megvizsgálnia. Megerősítik továbbá, hogy semmiféle, a megtámadott rendelet által előírt mértékű dömpingellenes vámot nem fizettek. Ugyanakkor azt állítják, hogy az elektronikus mérlegeikre közel öt hónapos időszakon keresztül kivetett nagyon magas dömpingellenes vám megghiúsította európai értékesítési erőfeszítéseiket, ami pontos magyarázatát adja annak, hogy importőreik miért fizettek ilyen kevés vámot. A felperesek továbbá hangsúlyozzák, hogy továbbra is rendelkeznek az eljáráshoz fűződő érdekekkel, mivel a megtámadott rendelet jogellenes jellegére egy későbbi kártérítési kereset keretében kívánnak hivatkozni.

B – Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 42 Mivel a kereset elfogadhatóságának feltételei, különösen az eljáráshoz fűződő érdek hiánya az eljárásgátló okok fennállása miatti elfogadhatatlanság kérdéséhez tartoznak, az Elsőfokú Bíróság feladata annak hivatalból történő vizsgálata, hogy a felperesnek érdeke fűződik-e a megtámadott határozat megsemmisítéséhez (az Elsőfokú Bíróság T-228/00., T-229/00., T-242/00., T-243/00., T-245/00–T-248/00., T-250/00., T-252/00., T-256/00–T-259/00., T-265/00., T-267/00., T-268/00., T-271/00., T-274/00–T-276/00., T-281/00., T-287/00. és T-296/00. sz., Gruppo ormezzatoro del porto di Venezia és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2005. március 10-én hozott végzésének [EBHT 2005., II-787. o.] 22. pontja). Következésképpen a Tanács által hivatkozott érvelést anélkül kell megvizsgálni, hogy határozni kellene ennek feltételezett késedelmes jellegéről.
- 43 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a felperes eljáráshoz fűződő érdekének – a kereset tárgyára tekintettel – a kereset benyújtásakor kell fennállnia, ellenkező esetben a kereset elfogadhatatlannak minősül. A jogvita tárgyának – az eljáráshoz fűződő érdekhez hasonlóan – a bírósági határozat kihirdetéséig fenn kell maradnia, ellenkező esetben a kereset okafogyottá válik; ez tehát feltételezi, hogy a kereset eredményén keresztül alkalmas arra, hogy az azt indító fél számára előnnyel járjon (lásd a Bíróság C-373/06. P., C-379/06. P. és C-382/06. P. sz., Flaherty és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2008. április 17-én hozott ítélet [EBHT 2008., I-2649. o.] 25. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 44 A jelen ügyben a tanács szerint a felperesek a kereset benyújtásakor rendelkeztek az eljáráshoz fűződő érdekekkel, ezt azonban később elveszítették, mivel az eredeti rendelet és következésképpen a megtámadott rendelet 2005. december 1-jei hatályvesztését követően a felperesek már semmilyen előnyhöz nem juthatnak ez utóbbi rendelet esetleges megsemmisítéséből, mivel egyrészt a rendelet már nem alkalmazható a felperesek közösségi kiviteleire, másrészt pedig, mivel korábban semmiféle dömpingellenes vámot nem fizettek a szóban forgó rendelet értelmében, semmilyen összeget nem térítenének vissza számukra a megsemmisítés közvetlen következményeként.
- 45 A jelen ügy körülményeire figyelemmel azonban a Tanács érvelését több okból is el kell utasítani.
- 46 Először is pontosítani kell, hogy a megsemmisítés érdekében megtámadott jogi aktus – kereset benyújtását követően bekövetkező – hatályvesztése önmagában nem jelenti azt, hogy a közösségi bíróság az ítélet kihirdetésének időpontjában a kereset tárgyának hiányában vagy a keresethez fűződő érdek hiányában köteles lenne megállapítani az okafogyottságot (a Bíróság C-362/05. P. sz., Wunenburger kontra Bizottság ügyben 2007. június 7-én hozott ítéletének [EBHT 2007., I-4333. o.] 47. pontja).
- 47 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a Tanács alakszerűen nem vonta vissza a megtámadott rendeletet (lásd ebben az értelemben a fenti 46. pontban hivatkozott Wunenburger kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 48. pontját).
- 48 Másodsorban a Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik, hogy a felperesnek fennmaradhat valamely közösségi intézmény által hozott jogi aktus megsemmisítéséhez fűződő érdeke azért, hogy e jogi aktus állítólagos jogellenessége a jövőben ne ismétlődhessék meg (a fenti 46. pontban hivatkozott Wunenburger kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 50. pontja; lásd továbbá ebben az értelemben a Bíróság 53/85. sz., AKZO Chemie kontra Bizottság ügyben 1986. június 24-én hozott ítéletének [EBHT 1986., 1965. o.] 21. pontját és a 207/86. sz., Apesco kontra Bizottság ügyben 1988. április 26-án hozott ítéletének [EBHT 1988., 2151. o.] 16. pontját).

- 49 Ez az eljáráshoz fűződő érdek az EK 233. cikk első bekezdéséből következik, amelynek értelmében azok az intézmények, amelyek aktusait a Bíróság semmisnek nyilvánította, kötelesek megtenni a Bíróság ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket (a fenti 46. pontban hivatkozott Wunenburger kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 51. pontja).
- 50 Ugyanakkor ez az eljáráshoz fűződő érdek csak akkor áll fenn, ha a feltételezett jogellenesség a felperes által benyújtott kereset alapjául szolgáló ügyben szereplő körülményektől függetlenül a jövőben is megismétlődhet (a fenti 46. pontban hivatkozott Wunenburger kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 52. pontja).
- 51 Márpedig ez a helyzet egy olyan megsemmisítés iránti kereset esetében, mint a jelen ügyben szereplő, amelyet a dömpingellenes vámmal sújtott vállalkozások nyújtottak be felülvizsgálati eljárás lefolytatása után, amikor is a szóban forgó vám már nem volt alkalmazható, mivel e vállalkozások a vám kivetéséhez vezető eljárást támadják. A dömpinggyakorlat fennállása érdemi vizsgálatával ellentétben ugyanis a felülvizsgálati eljárás végrehajtási módozatai alkalmasak arra, hogy ezeket a jövőben hasonló eljárások keretében megismételjék, így módon a felperesek még akkor is megőrzik a megtámadott rendelettel szembeni eljáráshoz fűződő érdeküket az ellenük a jövőben lefolytatandó dömpingellenes eljárások tekintetében, ha a megtámadott rendelet vonatkozásukban már hatályát veszítette (lásd ebben az értelemben a fenti 46. pontban hivatkozott Wunenburger kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 56–59. pontját).
- 52 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a felperesek a jelen kereset keretében több szempontból is vitatják a Tanács által a megtámadott rendeletben az annak meghatározására alkalmazott módszert, hogy megfelelnek-e az MES-nek történő minősítés feltételeinek, illetve a dömpingkülönbözet kiszámítására alkalmazott módszert, amely módszerek alkalmasak arra, hogy ezeket a jövőben hasonló eljárásokban alkalmazzák.
- 53 Harmadsorban, a felperes megőrizheti az őt közvetlenül érintő jogi aktus megsemmisítése iránti kérelem azon célból történő benyújtásához fűződő érdekét, hogy a közösségi bíróság állapítsa meg a vele szemben elkövetett jogsértést, oly módon, hogy ez a megállapítás alapjául szolgálhasson egy esetleges kártérítési keresetnek, amelynek célja a megtámadott jogi aktus által okozott kár megfelelő módon történő megtérítése (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-68/94. és C-30/95. sz., Franciaország és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 1998. március 31-én hozott ítéletének [EBHT 1998., I-1375. o.] 74. pontját).

- 54 Ez a helyzet a jelen ügyben is. A megtámadott rendelet ugyanis a felperesek elektronikus mérlegeinek behozatalát öt hónapig tartó időszakban sújtotta dömpingellenes vámmal, amely a kétszerese a más kínai gyártókkal szemben alkalmazottnak, és amely a Közösségen belüli eladási árakat több mint 50%-kal emelte meg.
- 55 E körülmények között a felpereseknek továbbra is érdekük fűződik ahhoz, hogy megállapíttassák a megtámadott rendelet jogellenes jellegét, mivel egyfelől e megállapítás köti a közösségi bíróságot egy esetleges kártérítési kereset esetében, másfelől pedig alapját képezheti a Tanács és a felperesek esetleges peren kívüli, az ez utóbbiak által elszenvedett kár megtérítésére irányuló egyezkedésének.
- 56 Negyedsorban, a Tanács álláspontjával való egyetértés annak elfogadását jelentené, hogy az intézmények által elfogadott aktusok, amelyek időbeli hatálya korlátozott, és amelyek a megsemmisítés iránti kereset benyújtását követően, de mielőtt még az Elsőfokú Bíróság meghozhatná ítéletét, hatályukat veszítik, kikerülnének minden bírósági felülvizsgálat alól, ha nem pénzüsszegek beszédéséről rendelkeztek volna.
- 57 Márpedig, az ilyen helyzet összeegyeztethetetlen az EK 230. cikk szellemével, amelynek értelmében a Bíróság megvizsgálja az Európai Parlament és a Tanács által közösen elfogadott jogi aktusok jogszerűségét, valamint – az ajánlások és vélemények kivételével – a Tanács, a Bizottság és az Európai Központi Bank (EKB) jogi aktusait, továbbá az Európai Parlament harmadik személyekre joghatással járó aktusait. Az Európai Közösség ugyanis jogközösség, amennyiben sem a tagállamok, sem pedig az intézmények nem mentesek annak vizsgálat alól, hogy jogi aktusaik megfelelnek-e az alkotmányos alapchartának, azaz a Szerződésnek és az ebből eredő jognak (lásd ebben az értelemben a Bíróság 294/83. sz., Les Verts kontra Parlament ügyben 1986. április 23-án hozott ítéletének [EBHT 1986., 1339. o.] 23. pontját).
- 58 A fenti megállapításokra figyelemmel meg kell állapítani, hogy a felperesek továbbra is rendelkeznek az eljáráshoz fűződő érdekekkel.

Az ügy érdeméről

- 59 A felperesek keresetük alátámasztására nyolc jogalapra hivatkoznak, amelyek közül egyesek csoportosíthatók. Az első jogalap az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja második albekezdésének megsértésén alapul. A második jogalap az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja első albekezdése első francia bekezdésének megsértésén alapul. A harmadik jogalap az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja első albekezdése második francia bekezdésének megsértésén alapul. A negyedik jogalap az alaprendelet 11. cikke (9) bekezdésének megsértésén alapul. Az ötödik és nyolcadik jogalap az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának megsértésén alapul. Végül, a hatodik és hetedik jogalap az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének megsértésén alapul.
- 60 Az Elsőfokú Bíróság úgy ítéli meg, hogy először a második és harmadik jogalapot kell megvizsgálni.

A – Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja első albekezdése első, illetve második francia bekezdésének megsértésén alapuló második és harmadik jogalapról

- 61 Az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a nem piacgazdaságú országokból származó behozatal esetében – az ugyanezen cikk (1)–(6) bekezdésében foglaltaktól eltérően – a rendes értéket főszabály szerint egy piacgazdaságú harmadik ország ára vagy számtanilag képzett értéke alapján kell megállapítani.

62 Ugyanakkor a szóban forgó rendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja értelmében:

„Az Orosz[országból] és a Kín[á]ból származó behozatallal kapcsolatos dömpingellenes vizsgálatok során a rendes értéket az (1)–(6) bekezdésnek megfelelően határozzák meg, amennyiben a vizsgálat alá eső egy vagy több gyártó megfelelően indokolt kérelme alapján, valamint a c) [pontban] előírt kritériumoknak és eljárásoknak megfelelően kimutatható, hogy piacgazdasági feltételek érvényesülnek e gyártó vagy gyártók számára az érintett hasonló termék gyártása és értékesítése tekintetében. Ettől eltérő esetben a [2. cikk (7) bekezdésének] a) [pontjában] megállapított szabályokat kell alkalmazni.”

63 Végül, az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontja így rendelkezik:

„A [2. cikk (7) bekezdésének] b) [pontja] szerinti kérelmet írásba kell foglalni, és ennek elegendő bizonyítékot kell tartalmaznia arra nézve, hogy a gyártó piacgazdasági feltételek alapján működik, vagyis:

- a vállalkozás döntéseit az árak, a költségek és a ráfordítások tekintetében, beleértve például a nyersanyagokat, a technológia és a munkaerő költségeit, a teljesítményt, az értékesítéseket és a beruházásokat, a keresletet és a kínálatot tükröző piaci jelzések alapján hozzák meg, e tekintetben jelentős állami beavatkozás nélkül, továbbá a főbb ráfordítások költségei alapvetően a piaci értékeket tükrözik,
- a vállalkozás egyetlen átlátható könyvelést vezet, amelyet a nemzetközi számviteli szabályoknak megfelelően független könyvvizsgálat alá vetnek, és amelyet minden területen alkalmaznak,

[...]

- a valutaváltásokat piaci árfolyamon végzik.

[...]”

⁶⁴ A felülvizsgálati eljárás megindítását követően a felperesek az MES-jogállás megadását kérték. A Tanács a megtámadott rendeletben úgy határozott, hogy e kérelmet azon okból kell elutasítani, hogy a felperesek az előző pontban felsorolt feltételek közül az első kettőnek nem felelnek meg ((13)–(15) preambulumbekzdés).

⁶⁵ Az első feltétel tekintetében a Tanács a megtámadott rendeletben úgy ítélte meg, hogy több elem jelentősebb állami beavatkozásra utal a felperesek esetében. Ezek az elemek a következők: elsősorban az a tény, hogy a felperesek egyikének alapszabálya megengedi az államilag ellenőrzött partner számára, amely nem rendelkezik vállalati tőkével, és úgy mutatják be, hogy csak bérbeadói feladatokat lát el, hogy kompenzációt igényeljen, amennyiben a vállalat nem valósította meg gyártási, értékesítési és profitra vonatkozó céljait; másodsorban az a tény, hogy szükség van a helyi hatóságok jóváhagyására az épületek állóeszközként való elismeréséhez és a földhasználati jogok elidegenítése megkezdéséhez; harmadsorban az a tény, hogy a felperesek egyike sosem fizetett bérleti díjat a földhasználati jogokért, negyedsorban pedig hasznot húzott a harmadik személyek által ingyenesen nyújtott bankgaranciákból (a megtámadott rendelet (16) preambulumbekzdése).

66 A második feltételt illetően, miszerint az MES-jogállásban részesülni kívánó vállalkozásoknak bizonyítaniuk kell, hogy egyetlenegy átlátható könyvelést vezetnek, amelyet a nemzetközi számviteli szabályoknak megfelelően független könyvvizsgálat alá vetnek, és amelyet minden területen alkalmaznak, a Tanács a megtámadott rendelet (17) preambulumbekkezdésében megállapította, hogy a felperesek megsértettek egyes, az International Accounting Standards Board által elfogadott „International Accounting Standardsokat” (nemzetközi számviteli standardok; a továbbiakban: IAS).

67 Az IAS 1 vonatkozásában a Tanács úgy ítélte meg, hogy a felperesek megsértettek három alapvető számviteli elvet: az időszakos jövedelemszámítás, az elővigyázatosság és a formával szemben elsőbbséget élvező tartalom elvét. A Tanács szerint a felperesek a leltározásra vonatkozó IAS 2 teljesítését is elmulasztották, az épületeik nem kerültek az IAS 16-nak megfelelően könyvelésre és értékcsökkentésre, a földhasználati jogok értékcsökkentése pedig nem állt összhangban az IAS 38-cal, a felperesek megsértették a valutaárfolyamok változásainak hatására vonatkozó IAS 21 és a vagyontárgyak értékcsökkenésére vonatkozó IAS 36 előírásait, és végül, a felperesekre vonatkozó több könyvvizsgálói jelentés említést tett a leltározással kapcsolatos számviteli problémákról, és a vagyontárgyak értékcsökkenése tekintetében nem hajtották végre a vonatkozó egyedi eljárásokat. A Tanács azt is megállapította, hogy az a tény, hogy a könyvvizsgálói jelentések nem tettek említést az IAS-előírások megsértésének túlnyomó részéről, arra utal, hogy a könyvvizsgálatot nem az IAS-sal összhangban végezték (a megtámadott rendelet (17) és (18) preambulumbekkezdése).

1. *A felek érvei*

68 A felperesek azt állítják, hogy a Tanács által a megtámadott rendelet (12)–(26) preambulumbekkezdésében tett azon értékelés téves, miszerint nem felelnek meg az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában rögzített feltételeknek.

69 Második jogalapjuk keretében a felperesek azt állítják, hogy nyilvánvalóan téves a Tanácsnak a megtámadott rendeletben szereplő, azon kérdésre vonatkozó elemzése, hogy egyfelől a döntéseket az árak, a költségek és a ráfordítások tekintetében a keresletet

és a kínálatot tükröző piaci jelzések alapján hozzák-e meg e tekintetben jelentős állami beavatkozás nélkül, másfelől pedig, hogy a főbb ráfordítások költségei alapvetően a piaci értékeket tükrözik-e.

- 70 Harmadik jogalapjuk keretében a felperesek azt állítják, hogy a Tanács tévesen állapította meg a megtámadott rendeletben, hogy nem felelnek meg az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában előírt második feltételnek, miszerint az MES-jogállást kérelmező vállalkozásoknak egyetlenegy átlátható könyvelést kell vezetniük, amelyet a nemzetközi számviteli szabályoknak megfelelően független könyvvizsgálat alá vetnek, és amelyet minden területen alkalmaznak.
- 71 E tekintetben a felperesek arra hivatkoznak, hogy a jelen ügyben a Bizottság által alkalmazott számviteli szabályokat, tehát az IAS-t Kínában nem fogadták el, és azt egyetlen, ezen országban letelepedett társaságnak sem kell tiszteletben tartania. Ha tehát ezek alkalmazása követelmény, akkor egyetlen kínai társaság sem minősülhet MES-nek. Ugyanakkor a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról szóló, 2002. július 19-i 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 243., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 13. fejezet, 29. kötet, 609. o.) értelmében az IAS tiszteletben tartása még a Közösségen belül is csak bizonyos társaságok számára kötelező, 2005. január 1-jétől.
- 72 A felperesek továbbá arra hivatkoznak, hogy az alaprendeletbe az MES fogalmát bevezető, a 905/98 rendeletre vonatkozó tanácsi jegyzőkönyv felhívja a Bizottságot, hogy ezt oly módon alkalmazza, hogy a vállalkozásoknak méretüktől függetlenül egyenlő esélyük legyen arra, hogy rendelkezései rájuk is vonatkozzanak. A közösségi intézmények ugyanakkor azt követelték, hogy a felperesek könyvelése egy rendkívül szigorú szabályozásnak feleljen meg, amelynek mint kis- és középvállalkozások nem tudtak megfelelni.
- 73 A felperesek azt kifogásolják, hogy a közösségi intézmények többszöri kérésük ellenére sem próbáltak meg más, nemzetközi szinten elismert rendelkezéseket alkalmazni, és arra hivatkoznak, hogy a Bizottság, a Shanghai Adeptech helyiségeiben történt szemle során arra kérte e társaság könyvvizsgálóit, hogy hagyják el a helyiséget,

megfosztva így e társaságot annak minden lehetőségétől, hogy megmagyarázza, könyvelése megfelel a nemzetközi standardoknak.

- 74 Végül, a felperesek úgy ítélik meg, hogy azáltal, hogy a megtámadott rendeletben nem megfelelő számviteli szabályokat – mint például az IAS – alkalmazott az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja első albekezdésének második francia bekezdése szerinti „nemzetközi számviteli szabályok” helyett, a Tanács nyilvánvaló hibát követett el a két társaság auditált könyvelésének vizsgálata során.
- 75 A Tanács azt állítja, hogy a második és harmadik jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

2. Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 76 Amint az az „és” kötőszónak a 2. cikk (7) bekezdése c) pontja negyedik és ötödik francia bekezdése közötti használatából, valamint az ezekben szereplő feltételek jellegéből is következik, e feltételek kumulatív jellegűek, ezért ha valamely, az MES-jogállást kérelmező gyártó nem felel meg az egyik feltételnek, kérelmét el kell utasítani (az Elsőfokú Bíróság T-35/01. sz., Shanghai Teraoka Electronic kontra Tanács ügyben 2004. október 28-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-3663. o.] 54. pontja).
- 77 Következésképpen, mivel a Tanács úgy ítélte meg a megtámadott rendeletben, hogy a felpereseknek az MES-jogállás megadására irányuló kérelmét azért kellett elutasítani, mert nem feleltek meg az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában szereplő első két feltétel egyikének sem ((13)–(15) preambulumbekzdés), a jelen jogalapok csak akkor vezetnének a megtámadott rendelet megsemmisítéséhez, ha egyszerre el lehetne fogadni mindkettőt.

- 78 E körülményekre figyelemmel az Elsőfokú Bíróság úgy ítéli meg, hogy a harmadik jogalapot kell mindenekelőtt megvizsgálni.
- 79 E tekintetben előzetesen arra kell emlékeztetni, hogy a kereskedelempolitikai védintézkedések területén a közösségi intézmények széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek, az általuk vizsgálandó gazdasági, politikai és jogi helyzetek összetettsége okán (az Elsőfokú Bíróság T-162/94. sz., NMB France és társai kontra Bizottság ügyben 1996. június 5-én hozott ítéletének [EBHT 1996., II-427. o.] 72. pontja; a T-97/95. sz., Sinochem kontra Tanács ügyben 1998. január 29-én hozott ítéletének [EBHT 1998., II-85. o.] 51. pontja; a T-118/96. sz., Thai Bicycle kontra Tanács ügyben 1998. július 17-én hozott ítéletének [EBHT 1998., II-2991. o.] 32. pontja; a T-340/99. sz., Arne Mathisen kontra Tanács ügyben 2002. július 4-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-2905. o.] 53. pontja és a fenti 76. pontban hivatkozott Shanghai Teraoka Electronic kontra Tanács ügyben hozott ítélet 48. pontja).
- 80 Ebből következik, hogy a közösségi bíróságnak arra kell korlátoznia az intézmények értékelése tekintetében végzett felülvizsgálatát, hogy az eljárási szabályokat tiszteletben tartották-e, a vitatott választást megalapozó tények a valóságnak megfelelnek-e, valamint nem történt-e nyilvánvaló hiba e tények mérlegelésében, illetve nem történt-e hatáskörrel való visszaélés (a Bíróság C-240/84. sz., NTN Toyo Bearing és társai kontra Tanács ügyben 1987. május 7-én hozott ítéletének [EBHT 1987., 1809. o.] 19. pontja; a fenti 79. pontban hivatkozott Thai Bicycle kontra Tanács ügyben hozott ítélet 33. pontja; a fenti 79. pontban hivatkozott Arne Mathisen kontra Tanács ügyben hozott ítélet 54. pontja és a fenti 76. pontban hivatkozott Shanghai Teraoka Electronic kontra Tanács ügyben hozott ítélet 49. pontja).
- 81 Ugyanez vonatkozik az érintett országban megvalósuló jogi vagy politikai jellegű tényállásokra is, amelyeket a közösségi intézményeknek kell mérlegelniük annak meghatározása érdekében, hogy valamely exportőr piacgazdasági feltételek között jelentős állami beavatkozás nélkül működik-e, következésképpen elnyerheti e piacgazdasági feltételek alapján működő vállalkozás sajátos jogállását (a fenti 76. pontban hivatkozott Shanghai Teraoka Electronic kontra Tanács ügyben hozott ítélet 49. pontja).
- 82 Meg kell továbbá állapítani, hogy a valamely termék rendes értékének megállapítására vonatkozó, az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontjában előírt módszer kivételt jelent a 2. cikk (7) bekezdésének a) pontjában e célból előírt speciális módszer alól, mivel ez utóbbit főszabály szerint a nem piacgazdaságú országokból származó behozatal esetében kell alkalmazni. Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat szerint

az általános szabálytól való minden eltérést és az az alóli minden kivételt szigorúan kell értelmezni (a Bíróság C-399/93. sz., Oude Luttikhuis és társai ügyben 1995. december 12-én hozott ítéletének [EBHT 1995., I-4515. o.] 23. pontja; a C-83/99. sz., Bizottság kontra Spanyolország ügyben 2001. január 18-án hozott ítéletének [EBHT 2001., I-445. o.] 19. pontja és a C-5/01. sz., Belgium kontra Bizottság ügyben 2002. december 12-én hozott ítéletének [EBHT 2002., I-11991. o.] 56. pontja; a fenti 76. pontban hivatkozott Shanghai Teraoka Electronic kontra Tanács ügyben hozott ítélet 50. pontja).

- 83 Végül, hangsúlyozni kell, hogy az MES-jogállást kérelmező gyártó-exportőrre hárul a bizonyítási teher. Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontja ugyanis előírja, hogy a kérelemnek „elegendő bizonyítékot kell tartalmaznia”. Következésképpen nem a közösségi intézményeknek kell bizonyítaniuk, hogy a gyártó-exportőr nem felel meg a szóban forgó jogállás megadása feltételeinek. A közösségi intézményeknek kell értékelniük ellenben azt, hogy a gyártó-exportőr által benyújtott adatok elegendők-e annak bizonyítására, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontja által előírt együttes feltételek teljesülnek, és a közösségi bíróság feladata annak vizsgálata, hogy ez az értékelés nem tartalmaz-e nyilvánvaló hibát (a fenti 76. pontban hivatkozott Shanghai Teraoka Electronic kontra Tanács ügyben hozott ítélet 53. pontja).
- 84 E megállapításokra figyelemmel kell tehát megvizsgálni, hogy a felperesek érvelésükkel bizonyítani tudják-e, hogy nyilvánvalóan téves a Tanács azon megállapítása, miszerint nem felelnek meg az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában szereplő második feltételnek.
- 85 E tekintetben a felperesek lényegében először is arra hivatkoznak, hogy az IAS nem kötelező Kínában, és a Közösségben is csak egyes vállalkozások tekintetében kötelezőek.
- 86 Márpedig, először is meg kell állapítani, hogy az a tény, hogy a kínai vállalkozások nemzeti joguk értelmében nem kötelesek tiszteletben tartani bizonyos számviteli szabályokat, egyáltalán nem befolyásolja azt a kérdést, hogy könyvvitelük értékelhető-e a hivatkozott szabályok fényében. Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában előírt második feltétel világosan megfogalmazza, hogy a nem piacgazda-

sággal rendelkező országból származó, és az MES-jogállást elnyerni kívánó valamennyi vállalkozás könyvelését a nemzetközi számviteli szabályoknak megfelelő könyvvizsgálat alá kell vetni, anélkül hogy e tekintetben releváns lenne az a tény, hogy e szabályokat a származás szerinti országban alkalmazni kell-e, vagy sem. Az alaprendelet, éppen amiatt, hogy a szóban forgó állam nem rendelkezik piacgazdasággal, követeli meg az érintett vállalkozásoktól azon számviteli szabályok tiszteletben tartását, amelyek nem szükségszerűen azonosak a nemzeti szabályokkal.

87 Másodsorban rá kell mutatni, hogy az a tény, hogy a jelen ügyben alkalmazott nemzetközi számviteli szabályok valamely közösségi jogi aktus értelmében nem kötelezőek valamennyi közösségi vállalkozásra nézve, nem szükségképpen jelenti azt, hogy e szabályok, vagy az ugyanezen célra irányuló, és e célokat hasonló, ha nem éppen nagyobb szigorral követő egyéb számviteli szabályok ne lennének kötelezőek e vállalkozásokra nézve saját nemzeti előírásaik értelmében. E tényből az sem következik, hogy a szóban forgó szabályokat ne ismernék el széleskörűen nemzetközi viszonylatban, vagy hogy e szabályok ne foglalhatnának magukban a piacgazdasággal rendelkező országok nagyobb részében, a tagállamokat is beleértve, közös számviteli elveket.

88 A felperesek másodsorban azt állítják, hogy az olyan kis- és középvállalkozások, mint ők, nem tudnak megfelelni az IAS-nak. Márpedig ez az érvelés csak egyszerű megállapítás, amelyet semmiféle bizonyíték nem támaszt alá, még azon okok sommás magyarázata sem, amiért a jelen ügyben a Bizottság által alkalmazott számviteli standardok elérhetetlenek lennének egy kis- vagy közepméretű vállalkozás számára. Következésképpen a felperesek érvelését nem lehet elfogadni.

89 A felperesek harmadsorban azt a tényt kifogásolják, hogy a közösségi intézmények nem vizsgálták meg könyvelésüket az IAS-tól eltérő, nemzetközi szinten elismert számviteli szabályok fényében.

90 Meg kell azonban állapítani, hogy a közösségi intézmények széles mérlegelési mozgásterébe tartozik, hogy az MES-jogállást elnyerni szándékozó vállalkozások könyvelésének megfelelőségét saját maguk által kiválasztott, nemzetközileg elismert számviteli standardok alapján vizsgálják. A szóban forgó vállalkozásokra hárul annak bizonyítása, amennyiben nem értettek egyet e választással, hogy az intézmények által kiválasztott standardok nemzetközileg nem elismertek, vagy hogy e standardok könyvelésük általi esetleges megsértése nem minősül jogsértésnek egyéb, nemzetközileg elismert standardok fényében, mivel a bizonyítási teher az MES-jogállást elnyerni szándékozó gyártó-exportőrre hárul (lásd a fenti 83. pontot). Márpedig a felperesek a jelen ügyben nem bizonyították, hogy e két körülmény közül valamelyik fennáll.

91 Végül, a felperesek érvelése egészének elutasításához egyébiránt elegendő annak megállapítása, hogy egyikük sem kifogásolta a Tanácsnak a megtámadott rendelet (17) preambulumbekzdésében tett azon megállapítását, miszerint a felperesek könyvvitele megsértett bizonyos alapvető számviteli elveket, nevezetesen az időszakos jövedelemszámítás, az elővigyázatosság és a formával szemben elsőbbséget élvező tartalom elvét. A Tanács e megállapításának – amely megfelelően támasztja alá azon értékelését, miszerint a felperesek nem felelnek meg az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában előírt második feltételnek – érvényes vitatásához a felpereseknek kellett volna bizonyítaniuk, hogy könyvvitelük tiszteletben tartja ezen elveket, illetve hogy ez megfelel az IAS-tól eltérő olyan nemzetközi számviteli standardoknak, amelyek maguk is tiszteletben tartják ezen elveket. Márpedig a felperesek ezt egyáltalán nem bizonyították, és megelégedtek azzal, hogy a Bizottságnak a jelen ügyben alkalmazott nemzetközi standardokra vonatkozó választását kifogásolják.

92 Ebből következik, hogy a harmadik jogalapot el kell utasítani.

93 Következésképpen, a fenti 76. és 77. pontban tett megállapításokra figyelemmel a második jogalapot nem kell megvizsgálni.

B – Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja második albekezdésének megsértésén alapuló első jogalapról

1. Előzetes észrevételek

94 Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja második albekezdésének értelmében:

„A vizsgálat megkezdésétől számított három hónapon belül döntést hoznak arról, hogy a gyártó megfelel-e a [2. cikk (7) bekezdésének c) pontjában] említett kritériumoknak, miután külön konzultációkat folytattak a tanácsadó bizottsággal, és miután a Közösség érintett gazdasági ágazata számára lehetőséget biztosítottak az észrevételek megtételéhez [helyesen: megtételére]. Ez a döntés az egész vizsgálat folyamán hatályban marad.”

95 2004. augusztus 2-án a Bizottság elfogadta az 1408/2004 rendeletet, amelynek értelmében megindult a felülvizsgálati eljárás. E rendelet a Hivatalos Lapban történt közzététele másnapján, tehát 2004. augusztus 4-én lépett hatályba.

96 2004. augusztus 3-án a Bizottság, egyrészt az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) és c) pontja szerinti MES-jogállás elnyerésének kérdésére, másrészt pedig egyéni elbánásuk kérdésére vonatkozó űrlapot (a továbbiakban: MES-űrlap) küldött a felpereseknek. A felperesek által külön-külön kitöltött MES-űrlapnak az 1408/2004 hatálybalépésétől számított tizenöt napon belül kellett a Bizottsághoz érkeznie. Ugyanezen a napon a Bizottság kérdőívet küldött a felpereseknek (a továbbiakban: dömpingellenes kérdőív), amely arra a kérdésre vonatkozott, hogy folytatnak-e dömpinget a Közösségben. A felperesek által külön-külön kitöltött dömpingellenes kérdőívnek 2004. szeptember 13-ig kellett a Bizottsághoz érkeznie.

- 97 2004. augusztus 19-én a felperesek benyújtották a Bizottsághoz a kitöltött MES-úrlapokat, és 2004. augusztus 20-án az úrlapokhoz csatolt dokumentum angol fordítását küldték meg.
- 98 2004. szeptember 3-án a Bizottság az MES-úrlapokban adott válaszokkal kapcsolatos kiegészítő információkat kért a felperesektől. A válaszadás határideje 2004. szeptember 13. volt. A Bizottság azt is kérte a felperesektől, hogy a hozzájuk kapcsolt társaság, nevezetesen a tajvani Excell Precision Co. Ltd (a továbbiakban: Excell Taiwan), valamint minden, hozzájuk kapcsolt, elektronikus mérlegeket értékesítő társaság töltsse ki a dömpingellenes kérdőívhez csatolt mellékletet (a továbbiakban: a kérdőív melléklete).
- 99 2004. szeptember 20-án a felperesek benyújtották a Bizottsághoz a kitöltött dömpingellenes kérdőíveket.
- 100 2004. szeptember 21-én, miután a Bizottság meghosszabbította a határidőt, a felperesek válaszoltak a fent hivatkozott 2004. szeptember 3-i levélre. 2004. október 4-én a Bizottság azt kérte a felperesektől, hogy egészítsék ki válaszukat.
- 101 2004. október 5-én a felperesek megküldték a Bizottságnak az Excell Taiwan és egy másik, kapcsolt tajvani társaság, a Summing International Ltd által külön-külön kitöltött kérdőív mellékletét.
- 102 2004. október 18. és 21. között a Bizottság a helyszínen ellenőrizte a felperesek által az MES-úrlapon adott válaszokban szereplő információkat.

- 103 2004. október 26-án a Bizottság azt kérte a felperesektől, hogy egészítsék ki az MES-úrlapon adott válaszaikban szereplő információkat. Az e kérdésekre adott válaszok 2004. november 3-án érkeztek a Bizottsághoz. A Bizottság e tekintetben november 15-én új információkat kért, amelyekre a válaszok 2004. november 17-én érkeztek meg.
- 104 2005. január 7-én a Bizottság azt kérte a felperesektől, hogy további kapcsolt társaságok, nevezetesen a samoai Bright Advance Co. Ltd és Total Lead Ltd is töltsék ki a kérdőív mellékletét.
- 105 2005. január 14-i levelében a Bizottság értesítette a felpereseket, hogy nem adják meg számukra az MES-jogállást.
- 106 A Bright Advance és a Total Lead által külön-külön kitöltött kérdőív melléklete 2005. január 25-én érkezett a Bizottsághoz.

2. *A felek érvei*

- 107 A felperesek arra hivatkoznak, hogy mivel az új exportőr tekintetében történő felülvizsgálatot az 1408/2004 rendelet 2004. augusztus 4-én indították meg, az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának második albekezdése által a Bizottság számára annak megállapítása céljából előírt vizsgálat megindításától számított három hónapos határidő, hogy valamely gyártó megfelel-e az MES-jogállás megadása feltételeinek (a továbbiakban: három hónapos határidő), 2004. november 4-én járt le. Márpedig a Bizottság 2005. január 14-én hozott határozatot MES-jogállásukról, és igazolás nélkül jóval túllépte e határidőt.

- 108 A felperesek arra hivatkoznak, hogy a három hónapos határidő a jogbiztonságot garantálja. A dömpingellenes eljárásokban a piacgazdasággal nem rendelkező régi országokkal szembeni bánásmódról szóló, a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek címzett [COM (97) 677 végleges] bizottsági közleményből, valamint az alaprendelet módosításáról szóló [COM (97) 677 végleges] tanácsi rendeletjavaslatból az következik, hogy a három hónapos határidő célja, hogy arra ösztönözze a közösségi intézményeket, hogy visszavonhatatlan határozatot hozzanak az MES-ről, a vizsgálat rendes menetétől függetlenül. A felperesek úgy vélik, hogy a három hónapos határidő túllépése a megtámadott rendelet megsemmisítését vonja maga után, különben e határidő elveszítené hatékonyságát.
- 109 A felperesek azt állítják, hogy a kitűzött határidőn belül teljes egészében kitöltötték MES-úrlapjaikat, amint az a megtámadott rendelet (13) preambulumbekzdéséből is következik. A Bizottság ráadásul ezt követően több olyan információt és magyarázatot kért, amelyek közül többet már közöltek vele. A felperesek állításuk szerint az előírt határidőkön belül válaszoltak, és kizárólag ötnapos hosszabbítást kértek, hogy válaszolhassanak a 2004. szeptember 3-i levélre. Egyéb határidő-hosszabbítások is engedélyezésre kerültek, de ezek a dömpingellenes kérdőív válaszaikra, és nem az MES-úrlapra adott válaszokra vonatkoztak, amely kimerítő jellegre vonatkozó észrevételek nélkül került elfogadásra. A felperesek elismerik ugyan, hogy elmulasztottak bizonyos, a dömpingellenes kérdőívvel kapcsolatos információkérésre adandó válaszokra vonatkozó határidőket, de az MES-úrlapokra vonatkozó határidőket nem.
- 110 A felperesek előadják, hogy a Bizottság az MES-úrlapokkal kapcsolatos információkérésre adott utolsó válaszok átvételét követően két hónap alatt hozta meg MES-jogállásuk elnyerésére vonatkozó határozatát. Emellett úgy vélik, hogy a három hónapos határidő túllépésének igazolására a Tanács nem hivatkozhat arra, hogy a Bizottság folytatta a velük szembeni vizsgálatot, mivel neki kellett lezárnia ezt az eljárást.
- 111 A felperesek végül arra hivatkoznak, hogy a három hónapos határidő túllépése jelentős hatással volt arra a döntésre, hogy meg kell-e vizsgálni, vagy sem az általuk és a Toshiba Indonesia által szolgáltatott információkat. Ugyanis mivel a felülvizsgálat időtartama az alaprendelet 11. cikkének (5) bekezdése értelmében összességében kilenc hónapra korlátozott, a felülvizsgálat túllépte volna e határidőt, ha a Bizottság ellenőrzést tartott

volna. Ezen ellenőrzés hiányában a megtámadott rendeletben szereplő dömpingellenes különbözetre vonatkozó számításoknak nem kellett volna figyelembe vennie a felperesek által kért kiigazításokat, és nem lehetett volna ezeket korrigálni a Toshiba Indonesia által szolgáltatott információk alapján, amelyek e számítások eltérő eredményeihez vezethettek volna.

- 112 A Tanács elismeri, hogy a Bizottság az MES-re vonatkozó határozatát nem a három hónapos határidőn belül fogadta el, de a Bizottság támogatásával úgy ítéli meg, hogy ebből nem következik a megtámadott rendelet jogellenessége.

3. Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 113 A felek egyetértenek abban, hogy a jelen ügyben a három hónapos határidő túllépésre került. Nem értenek egyet viszont jogi szempontból az e túllépésből levonható következtetések vonatkozásában. A felperesek a Tanáccsal szemben azt állítják, hogy a három hónapos határidőtől nem lehet eltérni, és ennek túllépése a megtámadott rendelet automatikus megsemmisítését vonja maga után.

- 114 E tekintetben a jelen ügy szempontjából nem az a lényegi kérdés, hogy a három hónapos határidő eltérést nem engedő jellegű-e, vagy sem, hanem kizárólag annak vizsgálata, hogy melyek e határidő Bizottság általi túllépésének következményei, különösen pedig annak értékelése, hogy a jelen ügyben a határidő túllépése a megtámadott rendelet megsemmisítését vonja-e maga után.

- 115 Először is el kell utasítani a felperesek azon érvelését, miszerint a három hónapos határidő Bizottság általi bármely túllépése a felülvizsgálatról szóló, ezt követően elfogadott rendelet automatikus megsemmisítését vonja maga után.

- 116 Meg kell ugyanis állapítani, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának második albekezdése a három hónapos határidő Bizottság általi túllépésének következményeire nézve semmiféle utalást nem tartalmaz. E cikk különösen azt nem írja elő, hogy ez a túllépés az MES-jogállás kötelező megadásával vagy a szóban forgó vizsgálat folytatásának lehetetlenségével járna, amelyek egyedüli indokai annak, amiért a megtámadott rendelet a hivatkozott túllépés ténye miatt automatikusan megsemmisíthető lenne.
- 117 Következésképpen, mivel ez az előírás az alaprendelet egyetlen rendelkezéséből sem következik, a szóban forgó rendelet célját és szerkezetét kell megvizsgálni annak meghatározása céljából, hogy ezt úgy kell-e értelmezni, hogy az MES-jogállás kötelező megadását vagy az érintett felülvizsgálati eljárás folytatásának lehetetlenségét írja elő a három hónapos határidőnek a Bizottság általi túllépése esetén (lásd analógia útján a Bíróság C-245/03. sz. Merck, Sharp & Dohme ügyben 2005. január 20-án hozott ítéletének [EBHT 2005., I-637. o.] 26. pontját).
- 118 Azt a kérdést illetően, hogy az alaprendelet céljából és szerkezetéből következik-e az, hogy a három hónapos határidő Bizottság általi túllépése az MES-jogállásnak az ezt kérelmező vállalkozás számára történő megadását vonja maga után, először is hangsúlyozni kell azt az elbírálásbeli különbséget, amelyet az alaprendelet a nem a három hónapos határidővel azonos eljárási határidőknek az intézmények általi túllépése esetére tart fenn.
- 119 Így például, ha a Tanács egy hónapon belül, minősített többséggel nem határoz másként, mint a Bizottságnak a 8. cikk (5) bekezdésében és a 9. cikk (2) bekezdésében előírt esetekben tett, a vizsgálat lezárására irányuló javaslata, a vizsgálat e rendelkezések értelmében lezártnak minősül. Hasonlóképpen, ha a Tanács egy hónapon belül egyszerű többséggel nem határoz úgy, hogy elutasítja a Bizottság által tett, a 2004. március 18-i 461/2004/EK rendelettel (HL L 77., 12. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 150. o.) módosított alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdésében vagy ugyanezen rendelet 14. cikkének (4) bekezdésében előírt javaslatát, a szóban forgó javaslatok e rendelkezések értelmében elfogadottnak minősülnek.
- 120 Meg kell tehát állapítani, hogy ha az alaprendelet valamely eljárási határidőnek az intézmények általi elmulasztását valamely kérelem jogerős elfogadásával vagy egyéb konkrét következményekkel kívánja szankcionálni, azt kifejezetten előírja.

- 121 Másodsorban arra kell emlékeztetni, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja bizonyos országok tekintetében kivételt ír elő a rendes értéknek a (7) bekezdés a) pontjában előírt meghatározási módszere alól, e kivételt azonban megszorítóan kell értelmezni (lásd a fenti 76. pontban hivatkozott Shanghai Teraoka Electronic kontra Tanács ügyben hozott ítélet 50. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). E kivétel tehát az ezt előíró rendelkezés hiányában nem alkalmazható automatikusan a három hónapos határidő Bizottság általi túllépése esetén.
- 122 Végül, azt a kérdést illetően, hogy az alaprendelet céljából és szerkezetéből következik-e az, hogy a három hónapos határidő Bizottság általi túllépése megakadályozza-e a közösségi intézményeket abban, hogy a szóban forgó vállalkozások tekintetében dömpingellenes vámot kivető rendeletet fogadjanak el, meg kell állapítani, hogy – legalábbis a jelen ügyben szereplőhöz hasonló felülvizsgálati eljárás keretében – úgy kell értelmezni az alaprendeletet, hogy azzal ellentétes e következmény.
- 123 Az alaprendelet 11. cikke (4) bekezdése szerinti „új exportőr” minőségben az eredeti rendelet felülvizsgálatára vonatkozóan benyújtott kérelem keretében ugyanis egy vagy több, olyan időpontban megállapított dömpingellenes vámmal sújtott vállalkozás, amikor még ezek nem exportálták a szóban forgó termékeket a Közösségbe, saját gazdasági helyzetük tekintetében a célból kéri a dömpingkülönbözet vizsgálatát, hogy kizárólag az e helyzettől függő, a korábban alkalmazandónál alacsonyabb, új dömpingellenes vám esetleges kiszabását vagy teljes megszüntetését elérjék.
- 124 E körülményekre figyelemmel helytelen lenne azt megállapítani, hogy ha a szóban forgó vállalkozások nem piacgazdasággal rendelkező országban letelepedettek lennének, és az MES-jogállást kérelmeznék, a Bizottságnak tartózkodnia kellene a rájuk vonatkozó vizsgálat folytatásától, amennyiben túllépte a három hónapos határidőt,

mivel ez ellentétes lenne e vállalkozások eredeti kérelmének céljával, tehát egyéni helyzetük felülvizsgálatának elérésével, rajtuk kívül álló okok miatt.

- 125 Hasonlóképpen helytelen lenne megállapítani azt, hogy a Bizottságnak új vizsgálatot kellene lefolytatnia a szóban forgó vállalkozások tekintetében és ezek kérelmére, miután eltelt a három hónapos határidő, mivel ez a gyakorlatban csak súlyosbítaná a hivatkozott határidő megsértését az MES-re vonatkozó végleges határozat elfogadását még későbbi időpontra halasztva.
- 126 Mivel az az érvelés, miszerint a három hónapos határidő Bizottság általi bármely túllépése a felülvizsgálatról szóló, ezt követően elfogadott rendelet automatikus megsemmisítését vonja maga után, következésképpen elutasításra került, azt kell megvizsgálni, hogy a három hónapos határidőnek a jelen ügyben történt túllépése maga után vonja-e a megtámadott rendelet megsemmisítését.
- 127 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának második albekezdése értelmében előírt három hónapos határidő többek között azt kívánja biztosítani, hogy azt a kérdést, hogy a gyártó megfelel-e a hivatkozott cikkben előírt feltételeknek, ne a dömpingkülönbözet kiszámítására való hatása alapján döntsék el. Így az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának utolsó mondatával ellentétes az, hogy az intézmények, miután elfogadtak egy MES-re vonatkozó határozatot, újraértékeljék az e tekintetben rendelkezésükre álló információkat (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-138/02. sz., Nanjing Metalink International kontra Tanács ügyben 2006. november 14-én hozott ítéletének [EBHT 2006., II-4347. o.] 44. pontját).
- 128 Következésképpen, a szóban forgó határidő hatékony érvényesülése nem vitatható, ha a három hónapos határidő lejárt és az MES-re vonatkozó határozat elfogadásának időpontja közötti időszakban, és az ügy körülményeire figyelemmel, meg kellett állapítani, hogy az MES-jogállás elismerését kérelmező vállalkozások lehetetlenné tették a Bizottság számára annak meghatározását, hogy az MES-ről szóló határozata milyen hatással lehet a dömpingkülönbözet kiszámítására.

- 129 A jelen ügyben rá kell mutatni, hogy a három hónapos határidő Bizottság általi túllépése nem tette lehetővé a Bizottság számára azon kérdés eldöntését, hogy a felperesek MES-jogállását ennek a dömpingkülönbözet kiszámítására gyakorolt hatásától függően kellett volna-e megadni. E tekintetben elegendő ugyanis annak megállapítása, hogy a felperesek a kapcsolt társaságoknak, és nem a független ügyfeleknek számlázott exportárakra vonatkozó információkat nyújtottak be, ugyanakkor ezen utóbbi információ alapvető volt a dömpingkülönbözet kiszámítása tekintetében. A független ügyfeleknek számlázott exportárakra vonatkozó összes információt a Bizottság csak 2005. január 28-án kapta meg, tehát az MES-jogállás megadására irányuló kérelemről szóló végleges határozat elfogadása után.
- 130 Hangsúlyozni kell továbbá, hogy mivel nem a közösségi intézményeknek kell bizonyítaniuk, hogy valamely vállalkozás nem felel meg az MES-jogállás megadása feltételeinek, hanem csak azt kell értékelniük, hogy az e vállalkozás által szolgáltatott adatok elegendők-e annak bizonyításához, hogy e feltételek fennállnak (lásd a fenti 83. pontot), nem lehet megkövetelni a Bizottságtól, hogy valamely vállalkozásnak az MES-jogállás megadására irányuló kérelmről azon időponttól kezdődő ésszerű határidő lejártát megelőzően határozzon, amikor e vállalkozás minden olyan szükséges információt a rendelkezésére bocsátott, amelyek különösen azt teszik lehetővé számára, hogy megfelelően értékelje ezen információkat, és amint az az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának második albekezdésében előírásra került, külön konzultációkat folytathasson a tanácsadó bizottsággal, és lehetőséget biztosítson a Közösség érintett gazdasági ágazata számára észrevételei megtételére.
- 131 Márpedig hangsúlyozni kell, hogy az MES-ürlapokra a felperesek által eredetileg adott válaszokat a Bizottság többszöri, különösen a felpereseknek 2004. szeptember 21-én küldött levelében szereplő kérelmére lényeges pontok tekintetében ki kellett egészíteni, miután a felperesek kérelmére a Bizottság e tekintetben meghosszabbította a határidőt. A Bizottságnak ugyanakkor még a 2004. október 4-i levelében is a válaszuk kiegészítésére kellett felhívnia a felpereseket.
- 132 Hasonlóképpen, az ügy irataiból kiderül, hogy a felperesek által kitöltött MES-ürlapok és a felperesek által e tekintetben a Bizottságnak megküldött információk még később is

lényeges, elsősorban könyvelésükre vonatkozó hiányosságokat mutattak, megakadályozva ily módon, hogy a Bizottság a három hónapos határidőn belül állást foglalhasson arról, hogy jogosultak-e az MES-jogállásra.

- 133 A felperesek válasza jelentős kétségeket hagytak továbbá azon módszereket illetően, ahogyan a vagyon értékcsökkenésére vonatkozó számviteli előírásokat alkalmazták, amint az a Bizottság által a felpereseknek 2004. október 26-án küldött e-mailből is következik. Márpedig a Bizottság joggal vélhette úgy, hogy rendelkeznie kell ezzel az információval ahhoz, hogy el tudja dönteni azt a kérdést, hogy a felperesek megfelelnek-e az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában előírt második feltételnek.
- 134 Ugyanezen e-mailből az is kiderül, hogy a Shanghai Adeptech auditált könyvelésének angol nyelvű változata – amely szintén szükséges volt ahhoz, hogy a Bizottság dönthessen arról, hogy a felperesek megfelelnek-e az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában előírt második feltételnek – hiányos volt.
- 135 Végül, a szóban forgó e-mailből az is kiderül, hogy a felperesek a Shanghai Adeptech tőkeszerkezetére vonatkozó olyan információkat közöltek, amelyek ellentmondtak a megküldött igazolásoknak. Márpedig a felperesek tőkeszerkezete alapvető kérdése annak az elemzésnek, amelyet a Bizottság végez annak megállapítása érdekében, hogy megfelelnek-e az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában előírt első feltételnek.
- 136 Az ügy irataiból, továbbá a felperesek által a Bizottságnak 2004. november 3-án megküldött faxból az derül ki, hogy a szóban forgó hiányosságok pótlásához szükséges összes információt csak ezen utóbbi időpontban, tehát a három hónapos határidő lejártja előtt egy nappal küldték meg.

137 Következésképpen – a felperesek állításával szemben – nem lehet úgy értelmezni a megtámadott rendelet (13) preambulumbekzdését, hogy az azt tartalmazza, hogy az MES-úrlapokat teljesen kitöltötték. Ez az értelmezés nem következik a szóban forgó preambulumbekzdés megfogalmazásából, és ennek egyébként kifejezetten ellentmond a felperesek és a Bizottság között folytatott levelezés is.

138 Végül, mindenesetre meg kell állapítani, hogy olyan rendelkezés hiányában, amely kifejezetten vagy közvetetten előírná az ügyben szereplőhöz hasonló eljárási határidő túllépésének következményeit, a szóban forgó túllépés csak akkor vonhatja maga után azon jogi aktus teljes vagy részleges megsemmisítését, amely aktus elfogadásának eljárása magában foglalja a szóban forgó határidőt, ha bizonyításra került, hogy e feltételezett szabálysértés hiányában, a szóban forgó jogi aktus tartalma eltérő lehetett volna (lásd ebben az értelemben a Bíróság 209/78–215/78. sz. és 218/78. sz., Van Landewyck és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 1980. október 29-én hozott ítéletének [EBHT 1980., 3125. o.] 47. pontját, és 150/84. sz., Bernardi kontra Parlament ügyben 1986. április 23-án hozott ítéletének [EBHT 1986., 1375. o.] 28. pontját).

139 Márpedig a felperesek nem bizonyították, hogy a három hónapos határidő Bizottság általi túllépésének hiányában a Tanács a megtámadott rendeletről eltérő, érdekeik tekintetében kedvezőbb rendeletet fogadhatott volna el.

140 A felperesek ugyanis e tekintetben kizárólag arra hivatkoznak, hogy a három hónapos határidő túllépése hatást gyakorolt a Bizottságnak az általuk, valamint a Toshiba Indonesia által szolgáltatott információk helyszíni ellenőrzésének elvégzésére vonatkozó döntésére. A felperesek továbbá arra hivatkoznak, hogy ha ezeket a vizsgálatokat elvégezték volna, a Bizottság jobb minőségű információhoz jutott volna, ami egy eltérő rendelet elfogadásához vezethetett volna.

141 Ezen érveket két okból is el kell utasítani.

- 142 Először is, a felperesek nem bizonyították, hogy a három hónapos határidő Bizottság általi túllépése összefügg a Bizottság azon döntésével, hogy e helyszíni ellenőrzéseket nem végzi el, vagy hogy ennek bármiféle hatása lett volna erre a döntésre.
- 143 A felperesek e tekintetben ugyanis csak annak állítására szorítkoznak, hogy a jelen ügyben szereplőhöz hasonló felülvizsgálat időtartama az alaprendelet 11. cikkének (5) bekezdése értelmében összességében kilenc hónapra korlátozott, és hogy ha a Bizottság elvégezte volna a szóban forgó helyszíni ellenőrzéseket, ez utóbbi határidőt túllépte volna.
- 144 Meg kell állapítani, hogy az alaprendelet 11. cikkének (5) bekezdése értelmében az ugyanezen cikk (4) bekezdése szerinti felülvizsgálatot valóban a felülvizsgálat megindításától számított kilenc hónapon belül le kell zárni, és ha a vizsgálatot e határidőn belül nem zárják le, az alkalmazandó dömpingellenes intézkedések változatlanok maradnak. A felperesek ugyanakkor nem fejtik ki, hogy ha az intézmények az előbbiektől szükségesnek ítélt helyszíni ellenőrzés lefolytatása mellett döntöttek volna, miért nem tartották volna tiszteletben a kilenc hónapos határidőt.
- 145 Másodszor és másodlagosan, a felperesek nem bizonyították, hogy az általuk követelt helyszíni ellenőrzések Bizottság általi végrehajtása ezen intézményt olyan információk birtokába juttatta volna, amelyek a megtámadott rendeletnél érdekeik tekintetében kedvezőbb rendelet elfogadásához vezetett volna. A felperesek ugyanis nem állíthatják, hogy ha Bizottság a helyszínen ellenőrizte volna az általuk szolgáltatott információkat, akkor a Tanács érdekeik tekintetében kedvezőbb rendeletet fogadhatott volna el. Továbbá, a Toshiba Indonesia által szolgáltatott információkat illetően meg kell állapítani, hogy a felperesek semmiféle olyan információt nem szolgáltatottak, amely lehetővé tenné annak feltételezését, hogy ha ezeket a Bizottság a helyszínen ellenőrizte volna, a megtámadott rendelet számukra kedvezőbb lehetett volna.
- 146 A fentiekre figyelemmel e jogalapot el kell utasítani.

C – Az alaprendelet 11. cikke (9) bekezdésének megsértésén alapuló negyedik jogalapról

147 Az alaprendelet 11. cikkének (9) bekezdése így rendelkezik:

„Változatlan körülmények esetén a Bizottságnak az e cikkben foglaltak szerint lefolytatott felülvizsgálatok vagy visszatérítési vizsgálatok mindegyike során ugyanazt a módszert kell alkalmaznia, mint amelyet a vám megállapítását eredményező vizsgálat alkalmával használt, kellőképpen figyelembe véve a 2. cikket, és különösen annak (11) és (12) bekezdését, valamint a 17. cikket.”

148 Az eredeti vizsgálat során három kínai gyártó-exportőr az együttműködés mellett döntött, és egyéni elbánásban részesült, akárcsak a felperesek a felülvizsgálat során. E három társaság, akárcsak a felperesek a felülvizsgálat során, az MES-jogállást kérelmezte az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének értelmében.

149 A kínai gyártó-exportőröket illetően az eredeti vizsgálat alatt és a felpereseket illetően a felülvizsgálat alatt a Tanács úgy ítélte meg, hogy nem teljesültek az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában előírt feltételek, és elutasította az érintett vállalkozásoknak az MES-jogállás megadására irányuló kérelmét. Következésképpen, az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének értelmében szükségessé vált a szóban forgó gyártó-exportőrök exportárainak egy hasonló, piacgazdasággal rendelkező országban megállapított rendes értékkel történő összehasonlítása (az eredeti rendelet (45)–(48) és (52) preambulumbekkezdése).

150 Mind az eredeti vizsgálat, mind pedig a felülvizsgálat során az intézmények úgy ítélték meg, hogy a rendes érték megállapításának céljából Indonézia a legmegfelelőbb, piacgazdasági alapon működő harmadik ország (az eredeti rendelet (49) és (50) preambulumbekkezdése).

- 151 Az eredeti vizsgálat során a rendes értéket az alaprendelet 2. cikke (2) és (3) bekezdésének megfelelően egy indonéz gyártó, nevezetesen a Toshiba Indonesia esetében megállapított rendes értékek alapján határozták meg, a mind az indonéz, mind az exportpiacokon jelentős mennyiségben értékesített, az alsó szegmensbe tartozó legversenyképesebb modellt véve alapul, amely összehasonlítható a Közösségbe exportált kínai típusokkal (az eredeti rendelet (53) preambulumbekzdése).
- 152 A felülvizsgálat során a rendes érték a Toshiba Indonesia által közölt információk alapján is megállapításra került. Ugyanakkor a Tanács, jóllehet úgy ítélte meg, hogy az utóbbi exportértékesítései jelentősek, úgy vélte, hogy a független ügyfelei számára az indonéz piacon történő értékesítései nem eléggé reprezentatívak a rendes érték meghatározásához, és úgy döntött, hogy a felperesek által a Közösségbe exportáltakkal összehasonlítható terméktípusok tekintetében számtanilag képzett értéket vesz alapul az Indonéziában gyártott elektronikus mérlegeknek az eladási költségeknek, az adminisztratív kiadásoknak és az egyéb általános kiadásoknak (a továbbiakban: EAÁ-költségek), valamint a nyereségnek megfelelő, ésszerű összeggel megnövelt előállítási költségei alapján (a megtámadott rendelet (29)–(33) és (37)–(39) preambulumbekzdése).
- 153 Az exportárat pedig az eredeti vizsgálat során a közösségi független importőrök felé való értékesítések esetében az alaprendelet 2. cikke (8) bekezdésének megfelelően a ténylegesen fizetett vagy fizetendő árhoz viszonyítva állapították meg. Kapcsolatban álló importőrök révén történő értékesítés esetében az exportárat az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése szerint azon ár alapján képezték, amelyen az árunak az első független vevő felé való viszonteladása történt (az eredeti rendelet (54) és (55) preambulumbekzdése).
- 154 A felülvizsgálati eljárás során, mivel a Tanács úgy ítélte meg, hogy a felperesek kapcsolt társaságok közvetítésével értékesítették elektronikus mérlegeiket a Közösségben, az exportárat az első független közösségbeli vásárló által fizetett viszonteladási árak alapján állapították meg (a megtámadott rendelet (42) preambulumbekzdése).

- 155 Az eredeti vizsgálat során a Tanács a rendes értéket és az exportárat a gyári árak alapján, azonos kereskedelmi szinten hasonlította össze. A tisztességes összehasonlítás érdekében, az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének megfelelően, figyelembe vette az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló tényezők közötti különbségeket. Bizonyos engedményeket megítélt a szállítási, biztosítási, kezelési, rakodási és járulékos költségek, hitelek, jutalékok, importterhek és értékesítés utáni költségek különbségeire (az eredeti rendelet (56) preambulumbekzdése).
- 156 A Tanács a felülvizsgálati eljárásban a rendes érték és az exportár összehasonlítását hasonlóképpen a gyári árak alapján, azonos kereskedelmi szinten végezte. Az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének megfelelően figyelembe vette az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló tényezők közötti különbségeket. Tekintve, hogy a felperesek kapcsolt kereskedőinek feladatai hasonlóak a jutalékos alapon foglalkoztatott képviselőhöz, a Tanács az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontjával összhangban a jutalék tekintetében kiigazította az exportárat (a megtámadott rendelet (43)–(45) preambulumbekzdése).

1. *A felek érvei*

- 157 A felperesek először is az eredeti rendeletben lévő ellentmondásra hívják fel a figyelmet. E rendelet (50) preambulumbekzdése előírja, hogy figyelembe véve a Toshiba Indonesia belföldi és exportértékesítéseinek jelentős volumenét, a rendes érték a kínai gyártó-exportőrök tekintetében az alaprendelet 2. cikke (2) és (3) bekezdésének megfelelően került kiszámításra. Márpedig a vonatkozó eljárás során a Toshiba Indonesia által a kérdőívre adott válaszokból kitűnik, hogy nem értékesített elektronikus mérlegeket a belső piacon.
- 158 Ezen ellentmondáson túl a felperesek arra hivatkoznak, hogy a közösségi intézmények a felülvizsgálat során módosították a rendes érték és az exportárak meghatározásának az eredeti vizsgálat során alkalmazott módszerének fontos szempontjait.

159 Ily módon, a Tanács először is a megtámadott rendelet (37) preambulumbekkezdésében figyelembe vette egy, a Toshiba Indonesiához kapcsolt társaság EAÁ-költségeit, ugyanakkor az eredeti rendeletben ez nem szerepel. Másodsorban, a Tanács az eredeti vizsgálat, és nem a felülvizsgálat során ítélte meg a rendes értékre vonatkozó bizonyos engedményeket az értékesítés utáni és a biztosítási költségek, a hitelköltségek vagy a belső értékesítések jutalékainak költségei függvényében (a megtámadott rendelet (43) preambulumbekkezdése). Harmadsorban, a Toshiba Indonesia helyiségeiben az eredeti vizsgálat, és nem a felülvizsgálat során végeztek ellenőrzést. Márpedig annak a kötelezettsége, hogy a két vizsgálat során ugyanazon módszert kell alkalmazni, az ellenőrzésekre is kiterjed, annál is inkább, mert a Tanács szerint a Toshiba Indonesia működési feltételei jelentősen megváltoztak. Negyedsorban, a Tanács a megtámadott rendelet (45) preambulumbekkezdésében kiigazította az exportárakat az értékesítések utáni, a kapcsolt társaságoknak kifizetett feltételezett jutalékok ürügyén.

160 A Tanács vitatja a felperesek érvelését.

2. Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

161 Emlékeztetni kell arra, hogy mind az eredeti vizsgálat, mind pedig a felülvizsgálat során a rendes érték egy Kínához hasonló országban található gyártóra vonatkozó adatok alapján került meghatározásra. E két esetben a kiválasztott hasonló ország Indonézia, a kiválasztott indonéziai gyártó pedig a Toshiba Indonesia volt.

162 A felperesek ugyanakkor úgy ítélik meg, hogy a két vizsgálat lefolytatásának módszerei a Toshiba Indonesia kiválasztásától kezdődően bizonyos tekintetben eltérőek voltak.

A felperesek szerint ezen eltérések az alaprendelet 11. cikke (9) bekezdésének megsértését jelentik.

- 163 Meg kell tehát vizsgálni, hogy léteznek-e a felperesek által hivatkozott módszertani különbségek, és ezek fennállása esetén ezeket a hivatkozott rendelkezés fényében kell megvizsgálni annak megállapítása céljából, hogy ezen eltérések fennállása ez utóbbi rendelkezés megsértésének minősül-e.
- 164 Az eredeti vizsgálat és a felülvizsgálat közötti, a felperesek által hivatkozott első módszertani különbséget az a tény testesíti meg, hogy az utóbbi vizsgálat során a Toshiba Indonesia termékei rendes értékének meghatározása tekintetében a Tanács figyelembe vette egy e társasághoz kapcsolt vállalkozás EAÁ-költségeit, míg ezt az eredeti rendeletben nem tette meg.
- 165 Meg kell állapítani, hogy e tekintetben valóban van különbség a két vizsgálatban alkalmazott módszerek között, amint azt maga a Tanács is elismerte a megtámadott rendelet (40) és (41) preambulumbekzdésében. E különbség fennállása egyértelműen kiderül egyrészt a megtámadott rendelet (37) és (38) preambulumbekzdésének, másrészt pedig az eredeti rendelet (53) preambulumbekzdésének összehasonlító olvasatából.
- 166 Ily módon a megtámadott rendeletben a Toshiba Indonesia termékeinek rendes értéke az e vállalkozás által gyártott elektronikus mérlegeknek az EAÁ-költségeknek, valamint a nyereségnek megfelelő összeggel megnövelt előállítási költségeinek alapján került meghatározásra. E tekintetben a figyelembe vett EAÁ-költségek a Toshiba Indonesia és az ez utóbbihoz kapcsolt társaság EAÁ-költségei.
- 167 Ezzel szemben az eredeti rendeletben a Toshiba Indonesia termékeinek rendes értéke a Kínában gyártott, az indonéziai piacon és az exportpiacokon jelentős mennyiségben értékesített elektronikus mérlegekkel összehasonlítható elektronikus mérlegeinek ára alapján került meghatározásra.

- 168 A két vizsgálat közötti ezen különbség azzal a ténnyel magyarázható, hogy a megtámadott rendeletben a Tanács számtanilag képzett, következőképpen a Toshiba Indonesia által alkalmazott valós eladási árakhoz nem kötődő rendes értéket számított, míg az eredeti rendeletben ezen árakon alapuló rendes értéket számított.
- 169 Az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése szerint ugyanis ha a hasonló termék nem kielégítő mértékben kerül értékesítésre, a hasonló termék rendes értékét kétféleképpen lehet kiszámítani. Először is, a rendes érték kiszámítható a származási ország ésszerű EAA-költségeinek megfelelő összeggel és ésszerű haszonkulccsal megnövelt előállítási költsége alapján. Másodszor, a rendes érték kiszámítható a megfelelő harmadik országba irányuló rendes kereskedelmi forgalomban alkalmazott exportárak alapján, azon feltétellel, hogy ezek az árak reprezentatívak.
- 170 Amint az az ügy irataiból, valamint a Tanács 2008. június 6-i helyesbítéséből is kiderül, az eredeti vizsgálat során figyelembe vett elektronikus mérlegek indonéziai értékesítése nem volt kielégítő a Toshiba Indonesia termékei rendes értéke kiszámításának tekintetében. E körülményekre figyelemmel a Tanács úgy döntött, hogy a szóban forgó rendes értéket a Toshiba Indonesia exportárai, valamint e társaság indonéziai eladási árainak alapján számítja ki.
- 171 A felülvizsgálat során a Toshiba Indonesia elektronikus mérlegei szóban forgó típusai értékesítésének mértéke szintén nem volt kielégítő a tekintetben, hogy a Tanács számára lehetővé váljék a rendes értéknek áruk alapján történő kiszámítása. E tekintetben ugyanakkor a Tanács az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdésében előírt első lehetőség szerint számította a rendes értéket, tehát az ésszerű EAA-költségeknek és az ésszerű nyereségnek megfelelő összeggel megnövelt indonéziai előállítási költségek alapján.
- 172 Nyilvánvaló tehát, hogy két azonos helyzet – azaz a Toshiba Indonesia kielégítő mértékű belső értékesítéseinek hiánya – tekintetében a Tanács a két szóban forgó vizsgálat során eltérő módon cselekedett. Meg kell tehát állapítani, hogy a rendes érték számítása módszerének módosítása történt a jelen ügyben, és ez nem a körülmények

megváltozásának köszönhető. Ezt a Tanács is kifejezetten elismerte 2008. június 6-i helyesbítésében.

- 173 Meg kell ugyanakkor állapítani, hogy az a tény, hogy a Tanács a megtámadott rendeletben a Toshiba Indonesia termékeinek rendes értékét az e vállalkozás által gyártott elektronikus mérlegeknek az EAA-költségeknek, valamint a nyereségnek megfelelő összeggel megnövelt előállítási költségeinek alapján határozta meg, míg az eredeti rendeletben ezen értéket a Toshiba Indonésiának a Kínában gyártott, az indonéziai piacon és az exportpiacokon jelentős mennyiségben értékesített elektronikus mérlegekkel összehasonlítható elektronikus mérlegeinek ára alapján határozta meg, a jelen ügyben nem minősül az alaprendelet 11. cikkének (9) bekezdését sértő módszerváltoztatásnak.
- 174 Meg kell ugyanis állapítani, hogy ha a Tanács a megtámadott rendeletben úgy számította volna ki a rendes értéket, mint azt az eredeti rendeletben tette, tehát figyelembe vette volna a Toshiba Indonesia exportárait, valamint az indonéziai értékesítéseinek árait, megsértette volna az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdését.
- 175 E cikk ugyanis úgy rendelkezik – amint az a fenti 169. pontban említésre került –, hogy ha a hasonló termék értékesítésének mértéke nem kielégítő, az említett termék rendes értéke a származási ország ésszerű EAA-költségeknek megfelelő összeggel és ésszerű haszonkulccsal megnövelt előállítási költsége alapján, illetve a megfelelő harmadik országba irányuló rendes kereskedelmi forgalomban alkalmazott exportárak alapján számítható ki – azon feltétellel, hogy ezek az árak reprezentatívak –, ami kizárja a nem kielégítő mértékűnek minősített belső eladási árak hozzáadásának lehetőségét.
- 176 Márpedig emlékeztetni kell arra, hogy jöllehet az alaprendelet 11. cikkének (9) bekezdése előírja, hogy változatlan körülmények esetén a Bizottságnak az e cikkben foglaltak szerint lefolytatott felülvizsgálatok mindegyike során ugyanazt a módszert kell alkalmaznia, mint amelyet a vám megállapítását eredményező vizsgálat alkalmával

használt, e cikkből az is következik, hogy az alkalmazott módszernek meg kell felelnie az alaprendelet 2. és 17. cikke rendelkezéseinek.

- 177 Ebből következik, hogy az intézmények nem kötelesek a felülvizsgálat során azt a módszert alkalmazni, amelyet az eredeti vizsgálat során alkalmaztak, ha ez nem felel meg az alaprendelet 2. cikke rendelkezéseinek.
- 178 Minden ellentétes értelmezés olyan abszurd helyzethez vezetne, amelyben, ha a Tanács a rendes értéket a Toshiba Indonesia valós exportárai és valós indonéziai eladási árai hozzáadásával számította volna ki, a felperesek jogosan kérhették volna az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdésének megsértése miatt a megtámadott rendelet megsemmisítését, míg ha a Tanács számtanilag képzett rendes értéket számított volna, a felperesek az alaprendelet 11. cikke (9) bekezdésének megsértése miatt kérhették volna a megtámadott rendelet megsemmisítését.
- 179 A fentiekből következik, hogy a felperesek által hivatkozott, az eredeti vizsgálat és a felülvizsgálat közötti első módszertani különbség tehát nem vonja maga után a megtámadott rendelet megsemmisítését.
- 180 A felperesek által vitatott második módszertani különbséget az a tény testesíti meg, hogy az eredeti vizsgálat során a Tanács bizonyos engedményeket ítelt meg a Toshiba Indonesia termékeinek rendes értéke vonatkozásában, többek között az értékesítés utáni költségek függvényében, míg ezen engedményeket nem ítélte meg a felülvizsgálati eljárásban.
- 181 E tekintetben meg kell állapítani, hogy egy dömpingellenes vizsgálat során az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése értelmében szükségessé válhat az exportárok és a rendes érték kiigazítása, hogy figyelembe lehessen venni az azon tényezők

tekintetében megállapított eltéréseket, amelyek tekintetében megállapításra és bizonyításra került, hogy befolyásolják az árakat, és következésképpen összehasonlíthatóságukat. Ugyanakkor e kiigazítások általában nem szükségesek, ha az alkalmazott rendes érték számtanilag képzett, tehát mesterségesen meghatározott érték. Egy ilyen helyzetben ugyanis a rendes érték, amely távolról sem mutat olyan valós értéket, amelyet mentesíteni kell az összehasonlíthatóságát befolyásoló tényezőktől, kizárólag a szóban forgó, az ésszerű EAA-költségeknek megfelelő összeggel és haszonkulccsal megnövelt előállítási költséget tartalmazza. Következésképpen, a Toshiba Indonesia termékeinek a megtámadott rendeletben számított valós értéke kiigazításának hiánya azon tény közvetlen következménye, hogy e rendeletben a Tanács számtanilag képzett rendes értéket alkalmazott.

182 Márpedig, mivel a Tanács joggal alkalmazott számtanilag képzett értéken alapuló módszert (lásd a fenti 177–179. pontot), a felperesek nem vitathatják az e módszerből eredő gyakorlati következményeket.

183 A felperesek által vitatott harmadik módszertani különbség abban a tényben testesül meg, hogy a Tanács a megtámadott rendelet (45) preambulumbekzdésében kiigazította az exportárakat az értékesítések utáni, a felperesekhez kapcsolt társaságoknak kifizetett feltételezett jutalékok tekintetében, míg ezt nem tette meg az eredeti rendeletben.

184 Márpedig, a két szóban forgó vizsgálat közötti ezen különbség nem minősül az alaprendelet 11. cikkének (9) bekezdését sértő módszerváltoztatásnak.

185 Az eredeti vizsgálat során ugyanis a Tanács nem számította ki a felperesek exportárát, ami nem alkotta tárgyát az említett vizsgálatnak. A felperesek pontosan ezért kérték és kapták meg az új exportőr minősítés elismerését, amint az a megtámadott rendelet (9)–(11) preambulumbekzdéséből következik. Márpedig az egyes exportőrök által alkalmazott exportárát szükségképpen az egyes vizsgálatok alkalmával a szóban forgó

exportőr sajátos helyzetének fényében kell kiszámítani. Nem lehet tehát azt állítani, hogy a jelen ügyben az exportár kiigazításokkal történt kiszámítása – amely kiigazítások azon körülményekből erednek, amelyek figyelembevételével a Tanács úgy ítélte meg, hogy a felperesek termékeiket a Közösségbe exportálják – az alaprendelet 11. cikkének (9) bekezdése szerinti módszerváltoztatásnak minősül.

¹⁸⁶ A felperesek által vitatott utolsó módszertani különbséget az a tény testesíti meg, hogy a Toshiba Indonesia által szolgáltatott információk helyszíni ellenőrzése az eredeti vizsgálat során történt, míg erre a felülvizsgálat során nem került sor.

¹⁸⁷ Meg kell ugyanakkor állapítani, hogy a Bizottságnak az alaprendelet 11. cikkének (9) bekezdésében előírt azon kötelezettsége, hogy, ha a körülmények nem változtak, a hivatkozott cikk értelmében lefolytatott felülvizsgálatok mindegyike során ugyanazt a módszert kell alkalmaznia, mint amelyet a vám megállapítását eredményező vizsgálat alkalmával használt, nem vonja maga után annak a kötelezettségét vagy tilalmát, hogy a felülvizsgálat során helyszíni ellenőrzéseket alkalmazzon aszerint, hogy az eredeti vizsgálat során lefolytatták-e, vagy sem ezeket az ellenőrzéseket. Valamely információ ellenőrzését ugyanis nem lehet a dömping fennállása meghatározása tekintetében választott módszer részének minősíteni, hanem kizárólag a szóban forgó módszer alkalmazását lehetővé tévő információszerző eszköznek.

¹⁸⁸ A fentiekre figyelemmel a jelen jogalapot el kell utasítani.

D – *Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának megsértésén alapuló ötödik és nyolcadik jogalapról*

189 Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja előírja:

„A nem piacgazdaságú országokból származó behozatal esetében a rendes értéket egy piacgazdaságú harmadik ország ára vagy számtanilag képzett értéke vagy az ilyen harmadik országból más országokba – beleértve a Közösséget is – történő kivitel esetén felszámított ár alapján kell megállapítani, illetve ha ez nem lehetséges, bármilyen más elfogadható alapon megállapítható, ideértve a hasonló termékért a Közösségben ténylegesen fizetett vagy fizetendő árat, és azt szükség esetén megfelelően módosítani kell úgy, hogy egy ésszerűen elfogadható haszonkulcsot is magában foglaljon.

A megfelelő, piacgazdaságú harmadik országot megalapozott módon, a kiválasztás idején rendelkezésre álló összes megbízható információ figyelembevételével kell kiválasztani. A határidőket szintén figyelembe kell venni; ha mód van rá, olyan piacgazdaságú harmadik országot kell kiválasztani, amely ugyanazon vizsgálat alá esik.

A vizsgálatban érintett feleket a vizsgálat megkezdése után rövid időn belül tájékoztatják a kijelölt piacgazdaságú harmadik országról, és tíz napot kapnak észrevételeik megtételére.”

190 A Tanács a Toshiba Indonesia számtanilag képzett rendes értékét a megtámadott rendeletben az Indonéziában gyártott elektronikus mérlegeknek az EAÁ-költségeknek és a nyereségnek megfelelő, ésszerű összeggel megnövelt előállítási költségeinek alapján számította ki ((37) preambulumbekendés).

191 Az alkalmazandó haszonkulcs kiszámításához a Tanács – mivel előzőleg megállapította, hogy a Toshiba Indonesia a hazai piacon a nem kapcsolt fogyasztók részére nem értékesített megfelelő mennyiségben – az eredeti vizsgálat során az egyes elektronikus mérlegek Tajvanból való behozatala vonatkozásában a rendes érték kiszámításához használt haszonkulcsot hívta segítségül, mivel e mérlegek ugyanabba a szegmensbe tartoztak, mint a Toshiba Indonesia mérlegei (a megtámadott rendelet (39) preambulumbekezdése).

1. A felek érvei

192 Az ötödik jogalap keretében a felperesek arra hivatkoznak, hogy bár a közösségi intézmények kötelesek meggyőződni a nekik szolgáltatott információk pontosságáról, a Bizottság nem ellenőrizte a Toshiba Indonesia által szolgáltatott információkat, amelyek viszont nem alkalmasak a számtanilag képzett rendes érték kiszámítására.

193 A Toshiba Indonesia által szolgáltatott információk nem bizalmas változata alapján megítélve ezekben több hiba is volt. A jövedelmezőségre vonatkozó speciális táblázat semmiféle adatot nem tartalmazott az előállítási költségekkel, a késztermékek vásárlásával, a raktárkészletek változásával vagy a kiigazításokkal kapcsolatban. A raktárkészletre vonatkozó táblázat nem utal e készlet mozgására, ami irreális. A belső piacon történt értékesítésekre vonatkozó táblázat nem tartalmazza a kért információkat. Az előállítási költségekre vonatkozó táblázat egyrészt a közvetlen terhekre, a folyamatban lévő munkákra és az általános költségekre vonatkozó információkat úgy tartalmazta, hogy azok „nem alkalmazható[k]nak” vagy „0”-val egyenlőnek látszanak, másrészt pedig a változatlan szállítási költségekre, karbantartási költségekre, valamint EAA-költségekre vonatkozó adatokat tartalmazott. Végül, a táblázatban feltüntetett, vonatkozó EAA-költségek összessége nőtt az utolsó gazdasági év és a vizsgálati eljárás időpontja között, míg ez egy másik táblázatban csökkent. A Tanácsnak kellett tehát megállapítani, hogy az e gyártó által a kérdőívre adott válaszok bizalmas változatai elegendő koherenciát mutattak-e.

- 194 Mindenesetre, a szolgáltatott információkban szereplő hibák nagy számára figyelemmel, a Bizottság a felülvizsgálat során alkalmazandó számtanilag képzett rendes érték csak hozzávetőleges, tehát téves számítását végezhetette el.
- 195 A felperesek azt állítják továbbá, hogy a Bizottság, mivel a felülvizsgálat során nem ellenőrizte a Toshiba Indonesia által szolgáltatott adatokat és információkat, míg ezt az eredeti vizsgálat során megtette, velük szemben hátrányosan megkülönböztető bánásmódot alkalmazott. A felperesek e tekintetben hangsúlyozzák, hogy a közösségi felülvizsgálatok tekintetében nem létezik olyan precedens, hogy a közösségi intézmények ne ellenőrizték volna egy időben az exportárakat és a rendes értéket.
- 196 Egyébiránt, ha – amint azt a Tanács állítja – a jelen ügy körülményei jelentősen megváltoztak volna, annál inkább új vizsgálatot kellett volna lefolytatni.
- 197 Továbbá, a nyolcadik jogalap keretében a felperesek arra hivatkoznak, hogy a Toshiba Indonesia számtanilag képzett rendes értéke tekintetében figyelembe veendő haszonkulcs Tanács által történt kiszámítása sérti az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontját. Ez a haszonkulcs ugyanis egy különböző piacból és egy több mint öt évvel korábbi időszakból került levezetésre, ami szokatlan, különösen azért, mert a Toshiba Indonesia már nem értékesít a belső piacon, mivel valószínűleg ez már nem olyan jövedelmező, mint korábban.
- 198 Az ötödik jogalapot illetően a Tanács elsősorban azt állítja, hogy a helyszíni ellenőrzések elvégzéséről szóló döntés a Bizottság mérlegelési jogkörébe tartozik. Márpedig a felülvizsgálat során nem volt szükség ellenőrzésre a Toshiba Indonésianál, mivel az általa szolgáltatott információk megegyeztek az eredeti vizsgálat során szolgáltatottakkal, amelyeket a Bizottság ellenőrzött, és amelyeket igazolások is kísértek.

- 199 Másodsorban a Tanács úgy véli, hogy a Toshiba Indonesia által szolgáltatott információk megfelelőek voltak a számtanilag képzett rendes érték kiszámításához, és ezeket az intézmények megfelelően értékelték.
- 200 Harmadsorban a Tanács vitatja a Toshiba Indonesia által szolgáltatott információk feltételezett és a felperesek által hivatkozott hibáit.
- 201 Negyedsorban a Tanács arra hivatkozik, hogy a felperesek nem bizonyították, hogy az ítélkezési gyakorlat szerinti hátrányos megkülönböztetést szenvedtek el.
- 202 A nyolcadik jogalapot illetően a Tanács arra hivatkozik, hogy az alaprendeletben a rendes érték képzése során megfelelően állapította meg a Toshiba Indonesia haszonkulcsát. Ezenkívül ha az intézmények reális, az indonéziai gyártó által teljesített alacsony számú értékesítésnek megfelelő haszonkulcsot alkalmaztak volna, a számtanilag képzett rendes érték magasabb lett volna.

2. Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 203 A jelen jogalap keretében a felperesek lényegében három kifogást hoznak fel. Először is azt állítják, hogy a Toshiba Indonesia számtanilag képzett rendes értékének a Tanács által a megtámadott rendeletben történt kiszámítása nem megbízható és nem is pontos, mivel e társaság előállítási és EAA-költségeinek kiszámítása a szóban forgó társaság által szolgáltatott egyes információk alapján történt, amely adatokat a felperesek hiányosaknak és nem ellenőrzötteknek minősítenek. Másodsorban azt állítják, hogy a Toshiba Indonesia termékei rendes értékének kiszámítása pontatlan, mivel ez utóbbi haszonkulcsa egy tajvani vállalkozás haszonkulcsa alapján került kiszámításra. Végül, harmadsorban, a felperesek úgy ítélik meg, hogy hátrányos megkülönböztetést szenvedtek el.

204 A dömpingkülönbözet különböző számítási módszerei közötti választás és valamely termék rendes értékének felbecsülése összetett gazdasági helyzetek értékelését feltételezi, így az ilyen értékelés bírósági felülvizsgálatának az eljárási szabályok betartásának, a vitatott módszer végrehajtásához kiválasztott tényadatok tényszerű pontosságának, ezen tényadatok értékelése során a nyilvánvaló hiba kizárásának, illetve a hatáskörrel való visszaélés kizárásának ellenőrzésére kell korlátozódnia (lásd a Bíróság C-351/04. sz. Ikea Wholesale ügyben 2007. szeptember 27-én hozott ítéletének [EBHT 2007., I-7723. o.] 41. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). A felperesek tehát a megtámadott rendelet megsemmisítését az első két kifogás keretében hivatkozott indokokból csak akkor kérhetik, ha bizonyítják, hogy az általuk hivatkozott hibák nyilvánvalóak.

205 E körülményekre figyelemmel az Elsőfokú Bíróság úgy ítéli meg, hogy először a felperesek által hivatkozott első két kifogást kell külön megvizsgálni, majd ezt követően a felperesek hátrányos megkülönböztetésére vonatkozó kifogást.

a) A számtanilag képzett rendes érték ellenőrizetlen és hibás információk alapján történt meghatározására vonatkozó első kifogásról

206 A felperesek lényegében két kifogást fogalmaznak meg a Toshiba Indonesia által szolgáltatott információkkal szemben, amelyek alapján a számtanilag képzett rendes érték kiszámításra került.

207 A felperesek elsősorban azt állítják, hogy a Toshiba Indonesia által szolgáltatott információkat nem ellenőrizték a helyszínen, következésképpen ezek nem megbízhatók.

- 208 E tekintetben meg kell állapítani, hogy egy szolgáltatott információ dömpingellenes vizsgálat körében történő helyszíni ellenőrzésének hiánya nem teszi ezt az információt sem tévéssé, sem pedig szükségszerűen kevésbé megbízhatóvá.
- 209 Ugyanis, jöllehet a Bizottságnak az alaprendelet 6. cikke (8) bekezdésének értelmében az ugyanezen rendelet 18. cikkében meghatározott körülmények fennálltának kivételével, a lehető legalaposabban meg kell vizsgálnia azoknak az információknak a pontosságát, amelyeket az érdekelt felek szolgáltatnak, és amelyeken a ténymegállapítások alapulnak, tehát az együttműködés hiányában semmi nem akadályozza ezen információknak az általa legmegfelelőbbnek ítélt módon, és nem kizárólag helyszíni ellenőrzéssel történő ellenőrzését. Ezt az értelmezést az a tény is megerősíti, hogy az alaprendelet 16. cikke úgy rendelkezik, hogy a helyszíni ellenőrzéseket csak akkor kell elvégezni, ha ezt a Bizottság szükségesnek tartja.
- 210 Meg kell tehát vizsgálni, hogy a Bizottság kellőképpen ellenőrizte-e a Toshiba Indonesia által szolgáltatott információkat más módszerrel is, mint a helyszíni ellenőrzés.
- 211 E tekintetben a Tanács azt állítja, hogy a Toshiba Indonesia által szolgáltatott információk megegyeznek az eredeti vizsgálat során szolgáltatottakkal, valamint az e társaság által benyújtott igazolásokkal. Ezt a megállapítást a felperesek nem vitatták.
- 212 Ezenkívül a közösségi intézmények a Toshiba Indonesia által a felülvizsgálat során szolgáltatott információk helyszínen történő ellenőrzése szükségességének értékelése során jogosan vehették figyelembe azt a tényt, hogy e társaság már információkat szolgáltatott az eredeti vizsgálat során is, ezért lehetővé vált a szóban forgó intézmények számára, hogy a felülvizsgálat időpontjához ésszerűen közeli időpontokban teszteljék a szolgáltatott információk megbízhatóságát, a helyszíni ellenőrzéseket is beleértve.

- 213 E körülményekre figyelemmel meg kell állapítani, hogy az érintett intézmények nem követtek el nyilvánvaló értékelési hibát, amikor úgy döntöttek, hogy nem szükséges a Toshiba Indonesia által szolgáltatott információk további, helyszínen történő ellenőrzése.
- 214 Másodsorban a felperesek – jóllehet meglehetősen röviden – arra hivatkoznak, hogy konkrét hiányosságok vannak a Toshiba Indonesia által szolgáltatott információkban, amelyeket ők a nem bizalmas változatok vizsgálata során fedeztek fel, és amiből az következik, hogy a Bizottság csak hozzávetőlegesen, tehát tévesen számíthatta ki a Toshiba Indonesiához kötődő rendes értéket.
- 215 Először is arra hivatkoznak, hogy a Toshiba Indonesia által szolgáltatott, a jövedelmezőségére vonatkozó speciális táblázat semmiféle adatot nem tartalmazott az előállítási költségekkel, a késztermékek vásárlásával, a raktárkészletek változásával vagy a kiigazításokkal kapcsolatban.
- 216 Meg kell ugyanakkor állapítani, hogy a Tanács a megtámadott rendeletben a Toshiba Indonesia számtanilag képzett rendes értékét nem ennek saját haszonkulcsa, hanem egy tajvani társaság haszonkulcsa alapján számította ki. Ebből következik, hogy még ha Toshiba Indonesia által a jövedelmezőségére vonatkozó táblázatban szolgáltatott adatok hiányosak is voltak, ez semmiféle hatással nem lehetett a számtanilag képzett rendes érték kiszámítására. Következésképpen a felperesek ezen információkra vonatkozó valamennyi kifogása hatástalan.
- 217 Másodsorban a felperesek arra hivatkoznak, hogy a Toshiba Indonesia által a raktárkészletre vonatkozó speciális táblázatban szolgáltatott információk nem utalnak e készlet mozgására, ami irreális.

- 218 E tekintetben meg kell állapítani, hogy egyrészt a felperesek egyáltalán nem fejtették ki, hogy ezt az információt miért használták fel, vagy miért kellett volna felhasználni a számtanilag képzett rendes érték kiszámításához, tehát nem állíthatják, hogy ennek téves jellege befolyásolhatta a szóban forgó érték kiszámítását. Másrészt meg kell állapítani, hogy a Tanács – a felperesek ellentmondása nélkül – azt válaszolta, hogy a Toshiba Indonesia termékeit egy kapcsolt vállalkozásnak, a Toshiba TEC Singapore-nak (a továbbiakban: Toshiba Singapore) küldte, amelynek feladata az elektronikus mérlegek, tehát a raktárkészletek értékesítése volt, ami megmagyarázza a felperesek által hivatkozott körülményt (e tekintetben lásd a lenti 259–262. pontot). Következésképpen azt a következtetést kell levonni, hogy a felperesek nem bizonyították, hogy a szóban forgó táblázatban bármiféle olyan hiba lenne, amely alapján kétségbe lehetne vonni a rendes érték számítását.
- 219 A felperesek harmadsorban arra hivatkoznak, hogy a Toshiba Indonesia által a belső piacon történt értékesítésekre vonatkozó speciális táblázatban szolgáltatott információk nem felelnek meg a Bizottság által kért információknak.
- 220 Meg kell azonban állapítani, hogy a felperesek egyáltalán nem fejtették ki, hogy ezt a feltehetően nem létező információt miért kellett volna felhasználni a számtanilag képzett rendes érték kiszámításához, tehát a felperesek nem állíthatják, hogy ennek hiánya befolyásolhatta a szóban forgó érték kiszámítását. A Tanács ugyanakkor – a felperesek ellentmondása nélkül – azt válaszolta, hogy a szóban forgó táblázat az egész Indonéziára, és nem csak a Toshiba Indonéziára vonatkozó információkat tartalmazza, amely utóbbi, a többi gyártó, valamint a szóban forgó termék indonéziai exportjának és importjának vonatkozásában semmiféle információval nem rendelkezik, ami megmagyarázza, hogy ez a táblázat miért nem tartalmazza a Bizottság által kért információk egy részét.
- 221 Következésképpen azt a következtetést kell ismét levonni, hogy a felperesek nem bizonyították, hogy a szóban forgó táblázatban bármiféle olyan hiányosság lenne, amely alapján kétségbe lehetne vonni a rendes érték számítását.
- 222 A felperesek negyedsorban arra hivatkoznak, hogy a Toshiba Indonesia által az előállítási költségekre vonatkozó speciális táblázatban szolgáltatott információk

egy részről a közvetlen terhekre, a folyamatban lévő munkákra és az általános költségekre vonatkozó információkat úgy tartalmazzák, hogy azok „nem alkalmazható[k]nak” vagy „0”-val egyenlőnek látszanak, másrészt pedig a változatlan szállítási költségekre, karbantartási költségekre, valamint EAA-költségekre vonatkozó adatokat tartalmaznak.

223 A Tanács a közvetlen terhekre, a folyamatban lévő munkákra és az általános költségekre vonatkozó információkat illetően – a felperesek ellentmondása nélkül – megállapította, hogy a „nem alkalmazható” és a „0” kifejezésekre az a tény ad magyarázatot, hogy a Toshiba Indonesia egy olyan elektronikus mérleg típusra vonatkozó saját költségeket adott meg, amelyet gyártás után a Toshiba Singapore-nak küldtek meg. Tehát ez utóbbi az, amely szinte az érintett költségek egészét viseli.

224 Ezenkívül azt kell megállapítani, hogy az ügy irataiból az derül ki, hogy a jelen ügyben a Bizottság által a Toshiba Indonésianak küldött kérdőív olyan standard struktúra szerint épül fel, amelyet többféle termék számára dolgoztak ki, és amely, többek között, több, előre meghatározott rovatokra osztott táblázatot tartalmaz. Márpedig, amint azt a Tanács is hangsúlyozza, egyes rovatok nem használhatók fel bizonyos termékekhez vagy bizonyos típusokhoz. E körülményekre figyelemmel a szóban forgó kérdőív címzettje által megküldött válasz nem tartalmazhat mást, mint „0” vagy „nem alkalmazható” értékeket, következésképpen a felperesek nem kifogásolhatják érvényesen a szóban forgó információt ezen értékek jelenléte okán anélkül, hogy – ha csak röviden is – ne mutatnának rá arra, hogy az érintett rovatokban található információ mennyiben releváns.

225 A Tanács továbbá – a felperesek ellentmondása nélkül – azt állítja, hogy a szóban forgó táblázatban a Toshiba Indonesia csak az elektronikus mérlegek, és nem egyéb termékek vonatkozásában szolgáltatott információkat, ami magyarázatot ad arra, hogy az „Összes termék” című oszlop miért tartalmazza mindig a „nem alkalmazható” kifejezést.

226 Azt a tényt illetően, hogy a szállítási költségekre, a karbantartási költségekre, valamint az EAA-költségekre vonatkozó adatok változatlanok, elegendő azt megállapítani, hogy a felperesek még röviden sem adnak magyarázatot arra, hogy ez mennyiben

bizonyítaná, hogy a szóban forgó táblázat téves adatokat tartalmaz. Következésképpen a felperesek nem hivatkozhatnak e feltételezett hibára a megtámadott rendelet jogszerűségének vitatása céljából.

- 227 Ebből következik, hogy a felperesek nem bizonyították, hogy a Toshiba Indonesia által a szóban forgó táblázatban szolgáltatott információk tévesek.
- 228 Ötödsorban, a felperesek úgy ítélik meg, hogy a táblázatban feltüntetett EAÁ-költségek összességének az utolsó gazdasági év és a vizsgálati eljárás időpontja közötti emelkedése nem hihető, mivel ez egy másik táblázatban csökkent.
- 229 Márpedig hangsúlyozni kell, hogy a felperesek újfent valamely információ pontosságának megkérdőjelezésére szorítkoznak, anélkül hogy magyarázatot adnának arra, hogy ezen információt mennyiben kellett volna felhasználni a számtanilag képzett rendes érték kiszámításához, ily módon nem állíthatják, hogy ezen konkrét információ létezése a Toshiba Indonesia által szolgáltatott számtalan adat között, amelyek értelmében a számtanilag képzett rendes érték kiszámításra került, a jelen ügyben hatással lehetett a szóban forgó számításra.
- 230 Mindenesetre meg kell állapítani, hogy az EAÁ-költségekre vonatkozó táblázat a Toshiba Indonesia által gyártott valamennyi termékre vonatkozik, míg a felperesek által hivatkozott másik táblázat kizárólag arra a konkrét típusra, amelyből kiindulva a rendes érték számítását elvégezték, ami magyarázatot ad a felperesek által feltárt eltérésre.
- 231 A fentiekre figyelemmel meg kell állapítani, hogy a felpereseknek nem sikerült bizonyítaniuk, hogy a Bizottság a Toshiba Indonésiával kapcsolatos rendes érték csak hozzávetőleges, tehát téves számítását végezhetette el az e vállalkozás által szolgáltatott információk alapján. Következésképpen a jelen kifogást el kell utasítani.

b) A Toshiba Indonésianak tulajdonított haszonkulcs nyilvánvalóan nem megfelelő jellegére vonatkozó kifogásról

232 Előjáróban meg kell állapítani, hogy a felperesek nem vitatják, hogy a Toshiba Indonésianak a Tanács által a rendes érték képzése során tulajdonított haszonkulcs összege ésszerű.

233 A felperesek annak állítására szorítkoznak, hogy a szóban forgó haszonkulcs összegének egy tajvani társaságnak tulajdonított haszonkulcs alapján az eredeti vizsgálat során történt meghatározása ésszerűtlen, mivel a tajvani piac különbözik az indonéz piactól, és az eredeti vizsgálat időszaka korábbi, mint a felülvizsgálat időszaka.

234 Meg kell azonban állapítani, hogy a felperesek semmiféle olyan jellegű elemet nem nyújtottak be az Elsőfokú Bírósághoz, amely bizonyítaná, hogy nyilvánvalóan téves azt állítani, hogy a felülvizsgálati eljárás megindítását öt évvel megelőzően – a Tanácsnak a felperesek által nem vitatott megállapítása szerint – a Toshiba Indonésia által gyártottakkal azonos szegmensbe tartozó elektronikus mérlegeket gyártó tajvani társaság esetében kialakított haszonkulcsot nem lehet ésszerűen az előbbi társaságnak tulajdonítani a rendes értékének képzése során.

235 A felperesek különösen azt nem támasztották alá, hogy az elektronikus mérlegek értékesítésének feltételei e két időszak során eltérőek voltak Tajvanon és Indonéziában, azt pedig még kevésbé, hogy ezen eltérések alkalmasak voltak arra, hogy olyan hatást gyakoroljanak az e két országban elektronikus mérlegeket értékesítő társaságok haszonkulcsaira, hogy nyilvánvalóan ésszerűtlen lenne egy tajvani vállalkozás haszonkulcsát alkalmazni egy indonéziai vállalkozás haszonkulcsának kiszámításához, amennyiben ez utóbbi tényleges haszonkulcsa nem alkalmazható.

236 Ebből következik, hogy a jelen kifogást nem lehet elfogadni.

c) A hátrányos megkülönböztetés fennállásán alapuló harmadik kifogásról

- 237 A felperesek lényegében azt állítják, hogy hátrányos megkülönböztetést szenvedtek el, mivel a Toshiba Indonesia által szolgáltatott információkat az eredeti vizsgálat során ellenőrizték a helyszínen, míg a felülvizsgálat során nem.
- 238 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az egyenlő bánásmód elvének és a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének tiszteletben tartása megköveteli, hogy az összehasonlítható helyzeteket ne kezeljék eltérően, és az eltérő helyzeteket ne kezeljék ugyanúgy, hacsak az ilyen bánásmód objektíven nem igazolható (a Bíróság C-248/04. sz. Koninklijke Coöperatie Cosun ügyben 2006. október 26-án hozott ítéletének [EBHT 2006., I-10211. o.] 72. pontja és a C-303/05. sz. Advocaten voor de Wereld ügyben 2007. május 3-án hozott ítéletének [EBHT 2007., I-3633. o.] 56. pontja).
- 239 Márpedig a felperesek nem bizonyították, a felülvizsgálat és az eredeti vizsgálat összehasonlítható helyzeteknek minősülnek, különösen a közösségi intézmények által azon információknak adandó hitelesség vonatkozásában, amelyeket a Toshiba Indonesia szolgáltatott e két esetben. A felülvizsgálat elsősorban az eredeti vizsgálatnak már tárgyát alkotó gyártóra vonatkozik, ami lehetővé tette tehát a Bizottság számára, hogy ellenőrizze a szolgáltatott információk megbízhatóságát, míg az eredeti vizsgálat során nem ez volt a helyzet (lásd a fenti 212. pontot).
- 240 Következésképpen a hátrányos megkülönböztetés fennállásán alapuló kifogást el kell utasítani.

E – Az *alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének megsértésén alapuló hatodik és hetedik jogalapról*

241 A 2002. november 5-i 1972/2002/EK tanácsi rendelettel (HL L 305., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 132. o.) módosított alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése előírja:

„Az exportár és a rendes érték között tisztességes összehasonlítást kell végezni. Ezt az összehasonlítást ugyanazon a kereskedelmi szinten, az egymáshoz képest – amennyire csak lehetséges – azonos időben történt eladások vonatkozásában és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló egyéb különbségek figyelembevételével kell elvégezni. Ha az így megállapított rendes érték és az exportár összehasonlítása ezen az alapon nem lehetséges, az árakat és az árak összehasonlíthatóságát állítólag és kimutatottan befolyásoló eltéréseket, megfelelő kiigazítások formájában, kérésre minden egyes esetben figyelembe kell venni. A kettős kiigazításokat, különösen az árengedményeket, a kedvezményeket, a kereskedelem szintjét és mennyiségét illetően, minden esetben kerülni kell. Ha a meghatározott feltételek teljesülnek, a következő tényezők vonatkozásában kerülhet sor kiigazításra.

[...]

i) Jutalékok

Ki kell igazítani a szóban forgó eladások után kifizetett jutalékok különbségeit [helyesen: az érintett eladások után kifizetett jutalékok eltéréseinek címén kiigazítást kell végezni]. A »jutalék« fogalma magában foglalja azt az árrést is, amelyet az adott termék vagy a hasonló termék kereskedője akkor kap, ha ez a kereskedő hasonló feladatokat lát el, mint a jutalék alapján dolgozó ügynök.

[...]”

242 A megtámadott rendeletben a rendes érték a Toshiba Indonesia által gyártott elektronikus mérlegeknek egyrészt ez utóbbi EAA-költségeinek megfelelő ésszerű összeggel – amely a Toshiba Indonesia EAA-költségeihez a Toshiba Singapore EAA-költségei egy részének hozzáadásával került kiszámításra – megnövelt, másrészt Toshiba Indonesia nyereségének megfelelő ésszerű összeggel megnövelt előállítási költségei alapján került kiszámításra ((29)–(33) és (37)–(39) preambulumbekzdés).

243 Mivel a Tanács úgy ítélte meg, hogy a felperesek kapcsolt társaságok közvetítésével értékesítették elektronikus mérlegeiket a Közösségben, az exportárat az első független közösségbeli vásárló által fizetett viszonteladási árak alapján állapították meg.

244 A megtámadott rendeletben a rendes értéknek és az exportárnak a gyári árak alapján, azonos kereskedelmi szinten történő összehasonlítása során a Tanács az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének megfelelően figyelembe vette az árakat és az összehasonlíthatóságukat érintő különbségeket. Különösen, tekintve, hogy arra a következtetésre jutott, hogy felperesek kapcsolt kereskedőinek feladatai hasonlóak a jutalékos alapon foglalkoztatott képviselőhöz, a Tanács az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontjával összhangban a jutalék tekintetében kiigazította az exportárat ((43)–(45) preambulumbekzdés).

1. *A felek érvei*

245 A hatodik jogalap keretében a felperesek azt állítják, hogy a számtanilag képzett rendes érték meghatározása érdekében csak a Toshiba Indonesiának a belső értékesítéseire vonatkozó EAA-költségeit kellett volna figyelembe venni. Márpedig a Toshiba Singapore, amelynek EAA-költségei egy részét a Tanács beillesztette a szóban forgó

érték számításába, számtalan olyan tevékenységet folytat, amelyek semmiféle viszonyban nem állnak az indonéziai piaccal, tekintve, hogy e társaság regionális szinten koordinációs feladatokat lát el, és regionális, nem pedig Indonéziában történő értékesítéseket végez. A felperesek úgy ítélik meg, hogy a Tanács így az exportárat, és nem az indonéziai eladási árat képezte.

²⁴⁶ A felperesek azt állítják továbbá, hogy a Toshiba Indonésziához csatolt két vállalkozást, a Toshiba Singapore-t és a Japánban letelepedett Toshiba TEC Corporationt (a továbbiakban: Toshiba Japan), a Toshiba Indonesia ügynökeinek kellett volna minősíteni. A Tanácsnak tehát a kifizetett értékesítési jutalékoknak megfelelő összeggel csökkentenie kellett volna a számtanilag képzett rendes értéket, legalábbis azon okból, hogy e csökkentésekre az exportár számításának keretében sor került.

²⁴⁷ A hetedik jogalap keretében a felperesek vitatják, hogy a közösségi intézményeknek az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése alapján joguk lett volna exportáraiknak a hozzájuk kapcsolt társaságok értékesítési tevékenysége utáni feltételezett „jutalékokkal” történő csökkentésére. Az Elsőfokú Bíróság ugyanis a T-88/98. sz., Kundan és Tata kontra Tanács ügyben 2002. november 21-én hozott ítéletében [EBHT 2002., II-4897. o.] megállapította, hogy e csökkentések végrehajtásához az intézményeknek olyan elemekre kell támaszkodniuk, amelyek alkalmasak annak bizonyítására, vagy amelyekből levezethető, hogy valamely jutalék ténylegesen kifizetésre került, és ez olyan jellegű volt, hogy meghatározott mértékben befolyásolhatta az exportár és a rendes érték összehasonlíthatóságát. Márpedig az ezen ügy alapját képező helyzet nem különbözött a jelen ügytől, és semmilyen összeg nem került kifizetésre.

²⁴⁸ A hatodik jogalapot illetően a Tanács arra hivatkozik, hogy a Toshiba Indonesia – amely mindössze egy üzem – értékesítései a Toshiba Singapore közvetítésével történtek. Ezen okból a Toshiba Singapore által viselt EAÁ-költségeknek az indonéziai értékesítéseknek tulajdonítható százaléka a Toshiba Indonesia által viselt költségekhez került hozzáadásra.

- 249 A jutalék címén történt kiigazításokat illetően a Tanács arra hivatkozik, hogy a felperesek kapcsolt társaságok közvetítésével értékesítették elektronikus mérlegeiket a Közösségben, így az exportárát az első független közösségbeli vásárló által fizetett árak alapján képezték. A Tanács rámutat, hogy az értékesítéssel megbízott ezen társaságok hasonló feladatokat látnak el, mint az ügynök, mivel ezek állapítják meg az eladási árakat, közvetlenül veszik fel az ügyfelek rendeléseit, és ezeket kiszámlázzák számukra. Márpedig mivel az ügynökök rendesen jutalékot kapnak, egy bizonyos összeget ezen a címen le kell vonni az első független vásárlóval szemben alkalmazott árból.
- 250 Ezzel szemben, mivel a rendes érték képzése a Toshiba Indonesia és a Toshiba Singapore, és nem a Toshiba Japan EAA-költségeinek figyelembevételével történt, amely utóbbi a végső értékesítéseket végzi az indonéziai piacon, helytelen volt a jutalékok címén történő kiigazítás, még akkor is, ha a Toshiba Japan ügynöki feladatokat lát el.
- 251 A hetedik jogalapot illetően a Tanács arra hivatkozik, hogy az intézmények jogosan vonták le a jutalékokat a felperesekhez kapcsolt társaságok értékesítési tevékenysége tekintetében a rendes érték és az exportár összehasonlítása során.
- 252 A Tanács ugyanis rámutat, hogy a felperesek nem vitatják a megtámadott rendelet (53) preambulumbekzdésében szereplő indokokat, amelyek miatt exportáraikat a jutalékok címén ki kellett igazítani. A felperesek csak annak állítására szorítkoznak, hogy kifizetés hiányában semmiféle kiigazítást nem kellett volna tenni, ám ezt egyáltalán nem bizonyítják. Márpedig mivel az értékesítéssel megbízott társaságok és a felperesek kapcsoltak, nincs jelentősége annak a kérdésnek, hogy a jutalék ténylegesen kifizetésre került-e, mivel ez a helyzet eltér a fenti 247. pontban hivatkozott Kundan és Tata kontra Tanács ügyben hozott ítélet alapjául szolgáló helyzettől, amelyben az exportőr és az értékesítő társaság független volt.
- 253 Továbbá, a hivatkozott ítélet felperesek általi értelmezése nem veszi figyelembe, hogy az 1972/2002 rendelet módosította az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontját, amely már előírja, hogy a „jutalék” fogalma magában foglalja azt az árrést

is, amelyet az adott termék vagy a hasonló termék kereskedője akkor kap, ha ez a kereskedő hasonló feladatokat lát el, mint a jutalék alapján dolgozó ügynök.

2. Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

254 A szóban forgó két jogalap keretében a felperesek lényegében három kifogásra hivatkoznak. Azt állítják, hogy a Tanács a megtámadott rendeletben tévesen számította ki a számtanilag képzett rendes értéket, először is azért, mert beszámította a Toshiba Singapore EAA-költségeit, másodsorban pedig azért, mert nem végezte el a Toshiba Singapore és a Toshiba Japan javára szóló ügynöki jutalékok címén történő kiigazítást. Harmadsorban a felperesek arra hivatkoznak, hogy a Tanács a megtámadott rendeletben tévesen számította ki exportárukat, mivel a felperesekhez kapcsolt, a Közösségben értékesítést végző társaságoknak fizetendő ügynöki jutalékok címén végzett kiigazításokat.

255 Meg kell tehát vizsgálni, hogy a felperesek bizonyították-e a fent hivatkozott három hiba fennállását. Márpedig emlékeztetni kell arra, hogy – amint az a fenti 80. és 204. pontban már hangsúlyozásra került – a jelen ügyben szereplőhöz hasonló összetett gazdasági helyzetek értékelése keretében a bírósági felülvizsgálat az eljárási szabályok tiszteletben tartásának, a vitatott módszer végrehajtásához kiválasztott tényadatok tényszerű pontosságának, ezen tényadatok értékelése során a nyilvánvaló hiba kizárásának, illetve a hatáskörrel való visszaélés kizárásának ellenőrzésére korlátozódik. A jelen jogalapokat tehát csak akkor lehet elfogadni, ha a szóban forgó hibák nyilvánvalóak.

a) A Toshiba Singapore EAA-költségeinek a számtanilag képzett rendes érték számításába történő beszámításáról

256 Meg kell állapítani, hogy a felperesek nem vitatják, hogy az az összeg, amelyet a Tanács a megtámadott rendeletben a rendes érték képzése során a Toshiba Indonésianak tulajdonított, mint az EAA-költségek összege, ésszerű. A felperesek csak annak állítására szorítkoznak, hogy a hivatkozott összegnek a Toshiba Singapore EAA-költségei egy része alapján történt meghatározása ésszerűtlen, mivel e társaság nem végez értékesítést az indonéziai piacon.

257 Meg kell ugyanakkor állapítani, hogy a Tanács által a jelen ügyben a Toshiba Indonésianak tulajdonítható EAA-költségek kiszámításához kiválasztott módszer nem nyilvánvalóan téves.

258 Az alaprendelet szerkezete szerint ugyanis a rendes érték képzésének célja a termék azon eladási árának a megállapítása, amelyért a terméket a származási vagy az exportáló országban értékesítenék és következésképpen a hazai piacon történő értékesítéskor felmerült költségeket kell figyelembe venni a számtanilag képzett érték kiszámításakor (lásd analógia útján a Bíróság C-69/89. sz., Nakajima kontra Tanács ügyben 1991. május 7-én hozott ítéletének [EBHT 1991., I-2069. o.] 64. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Márpedig a rendes érték képzése keretében az intézmények nem a vizsgált társaság tényleges költségeit kötelesek figyelembe venni, hanem az azon EAA-költségek ésszerű becslését, amelyeket e társaságnak viselnie kell, ha a szóban forgó terméket kellő mennyiségben értékesíti származási országában.

259 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a Tanács – a felperesek ellentmondása nélkül – arra hivatkozik, hogy a Toshiba Indonésia kizárólag gyártási tevékenységeket folytat, értékesítési tevékenységeket pedig nem. A Tanács továbbá azt állítja, hogy a Toshiba Indonésia valamennyi értékesítésére a Toshiba Singapore közvetítésével került sor, amely társaság az áruk egy részét a Toshiba Japan és kapcsolt forgalmazója, a KDS közvetítésével viszontértékesítette az indonéziai piacon.

260 A Tanács ezen megállapításait az ügy iratai is alátámasztják. A Toshiba Indonesia által a Bizottságnak szolgáltatott információkból ugyanis kiderül, hogy e társaság nem értékesít közvetlenül elektronikus mérlegeket Indonéziában, hanem termelésének összességét a Toshiba Singapore-nak küldi. Ezen információkból az is kiderül, hogy a Toshiba Singapore a maga részéről nem végez közvetlen értékesítést Indonéziában, hanem csak a Toshiba Japan közvetítésével, amely a maga részéről Indonéziában a KDS kapcsolt társasága közvetítésével végez értékesítést.

261 Márpedig, mivel a Toshiba Indonesia által gyártott valamennyi elektronikus mérleget a Toshiba Singapore-hoz küldték, ezek közül egyeseket pedig a Toshiba Japan értékesített Indonéziában, nem nyilvánvalóan téves annak megállapítása, hogy a szóban forgó mérlegeket a Toshiba Singapore szükségszerűen megküldte a Toshiba Japannak.

262 A Tanács tehát joggal állapította meg a megtámadott rendeletben, hogy a Toshiba Indonésiának tulajdonítható, ésszerű összegű EAÁ-költségeket az e társaság által ténylegesen viselt, a Toshiba Singapore által viselt költségek százalékos részével megnövelt kiadások alapján lehetett kiszámítani. Ez a növelés ugyanis csak a Toshiba Indonesia EAÁ-költségeinek az értékesítési tevékenység hiányából eredő rendellenesen alacsony jellegét igazította ki, és figyelembe vette azt a tényt is, hogy a Toshiba Singapore értékesítési erőfeszítéseinek, tehát a vonatkozó költségek egy része is az indonéziai piacnak tulajdonítható.

263 Következésképpen a jelen kifogást el kell utasítani.

b) A Toshiba Singapore és a Toshiba Japan javára szóló ügynöki jutalékok címén történő kiigazítások hiányáról

264 A felperesek úgy ítélik meg, hogy a számtanilag képzett rendes érték kiszámítása során a Tanácsnak kiigazításokat kellett volna végeznie a Toshiba Singapore és a Toshiba

Japan javára szóló ügynöki jutalékok címén. A felperesek úgy vélik, hogy ez utóbbiak megfelelnek azon feltételeknek, hogy a Toshiba Indonesia ügynökeinek minősüljenek, következésképpen az intézményeknek a számtanilag képzett érték vonatkozásában az értékesítési jutalékok címén csökkentést kellett volna végrehajtaniuk.

- 265 Ezt az állítást azonban el kell utasítani, anélkül hogy meg kellene állapítani, hogy a Toshiba Japant és a Toshiba Singapore-t a Toshiba Indonesia ügynökeinek kell-e minősíteni.
- 266 Az ügynöki jutalékoknak megfelelő levonások gyakorlata ugyanis az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének értelmében a rendes érték és az exportár közötti, összehasonlíthatóságukat befolyásoló különbségek figyelembevételének céljából válhat szükségessé. E levonások ugyanakkor nem végezhetők el egy számtanilag képzett érték vonatkozásában, amely, mint ilyen, nem valós. Ezt az értéket ugyanis főszabály szerint nem befolyásolják az összehasonlíthatóságát esetlegesen csökkentő tényezők, mint az ügynöki jutalék megléte, tekintve, hogy ezen értéket mesterségesen hozták létre több elem összeadásával, amelyek között nem szerepelnek az ilyen jutalékokhoz hasonló, tehát levonandó, a forgalmazók javára szóló kifizetések vagy haszonkulcsok.
- 267 Mindenesetre emlékeztetni kell arra, hogy a Tanács a Toshiba Indonesia számtanilag képzett értékének számítása során az előállítási költségekhez és ez utóbbi EAA-költségeihez kizárólag az előbbi társaság meglehetősen korlátozott, tulajdonképpen nem létező értékesítési tevékenysége okán adta hozzá a Toshiba Singapore EAA-költségeinek egy bizonyos százalékos részét. Következésképpen a Tanács nem követett el nyilvánvaló értékelési hibát azzal, hogy nem vont le a rendes értékből a Toshiba Singapore javára szóló ügynöki jutalék címén egy bizonyos mennyiséget. Ez utóbbi társaság EAA-költségeinek figyelembevétele ugyanis csak a Toshiba Indonésziának a gyenge értékesítési tevékenységéből eredő rendellenesen alacsony EAA-költségeinek kiigazítására szolgál, és pusztán annak meghatározási módszerének minősül, amit az Indonéziában elektronikus mérlegeket értékesítő társaságnak tulajdonítható EAA-költségek kielégítő, tehát ésszerű összegének lehet minősíteni.

268 A Toshiba Japant illetően szintén azt a megállapítást kell tenni, hogy a Tanácsnak a számtanilag képzett értékből semmiféle ügynöki jutalékot nem kellett levonnia. A Toshiba Indonesia termékei rendes értékének képzése tekintetében – jogosan, vagy sem – a Toshiba Japan EÁÁ-költségeinek semmilyen százaléka nem került figyelembevételre, ami a felpereseknek kedvezett. Nyilvánvalóan téves lenne tehát a szóban forgó értékből a Toshiba Japannak tulajdonítható jutaléknak megfelelő bármely összeg levonása.

269 Ebből következik, hogy a jelen kifogást el kell utasítani.

c) Az exportár ügynöki jutalék címén történő kiigazításáról

270 A Tanács a megtámadott rendelet (42) preambulumbekzdésében megállapította, hogy a felperesek Szamoán és Tajvanon bejegyzett kapcsolt társaságokon keresztül értékesítették az elektronikus mérlegeket a Közösségben, tehát az exportárat az első független közösségbeli vásárló által fizetett vagy fizetendő viszonteladási árak alapján állapították meg. A megtámadott rendelet (45) preambulumbekzdésében a Tanács elmagyarázta, hogy e kereskedelmi társaságok feladatai hasonlóak a jutalékos alapon foglalkoztatott ügynökéhez, következésképpen az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontjával összhangban a jutalék figyelembevétele céljából ki kellett igazítania az exportárat.

271 A felperesek arra hivatkoznak, hogy a Tanácsnak nem kellett volna elvégeznie e levonást az exportárból, mivel ténylegesen semmiféle jutalék nem került kifizetésre.

272 A felperesek állításukat lényegében arra a tényre alapozzák, hogy a fenti 247. pontban hivatkozott, Kundan és Tata kontra Tanács ügyben hozott ítéletben az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének szerkezetéből és szó

szerinti olvasatából az következik, hogy az exportár vagy a rendes érték kiigazítását kizárólag az olyan tényezőkre vonatkozó különbségek figyelembevételének céljából lehet elvégezni, amelyek az árakat, tehát összehasonlíthatóságukat befolyásolják, ez azonban nem fordul elő egy ténylegesen ki nem fizetett jutalék esetében (az ítélet 94. pontja).

273 A felperesek állítását azonban el kell utasítani.

274 Emlékeztetni kell arra, hogy a fenti 247. pontban hivatkozott, Kundan és Tata kontra Tanács ügyben hozott ítéletben az Elsőfokú Bíróság többek között megállapította, hogy a jutalék címén történő kiigazítás elvégzéséhez az intézményeknek olyan elemekre kell támaszkodniuk, amelyek alkalmasak annak bizonyítására, vagy amelyekből levezethető, hogy valamely jutalék ténylegesen kifizetésre került, és ez olyan jellegű volt, hogy meghatározott mértékben befolyásolhatta az exportár és a rendes érték összehasonlíthatóságát (az ítélet 95. pontja).

275 A hivatkozott ítéletben (96. pont) az Elsőfokú Bíróság arra a következtetésre jutott, hogy ugyanolyan módon, ahogyan valamely félnek, aki az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése értelmében a célból kér kiigazítást, hogy összehasonlítható legyen a rendes érték és az exportár a dömpingkülönbség meghatározása tekintetében, bizonyítania kell, hogy kérelme igazolt (a Bíróság C-320/86. és C-188/87. sz., Stanko France kontra Bizottság és Tanács egyesített ügyekben 1990. július 11-én hozott ítéletének [EBHT 1990., I-3013. o.] 48. pontja), a jutalék címén történő kiigazítás elvégzése szükségességének mérlegelése során az intézményeknek is olyan bizonyítékokra, vagy legalább elemekre kell támaszkodniuk, amelyek lehetővé teszik azon tényező fennállásának megállapítását, amelynek jogcímén a kiigazítást végre kell hajtani, illetve lehetővé teszik e tényezőnek az árak összehasonlíthatóságára gyakorolt hatása meghatározását.

276 Hangsúlyozni kell ugyanakkor, hogy a fenti 247. pontban hivatkozott Kundan és Tata kontra Tanács ügyben hozott ítélet meghozatalára olyan időpontban került sor, amikor az exportárakon jutalék címén végezhető kiigazítások jogi háttere eltért a felülvizsgálat időpontjában alkalmazandótól.

- 277 Bizonyos, hogy a fenti 247. pontban hivatkozott Kundan és Tata kontra Tanács ügyben hozott ítélet meghozatalakor, akárcsak a megtámadott rendelet elfogadásának időpontjában, az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése úgy rendelkezett, hogy az exportár és a rendes érték összehasonlításának tekintetében „az árakat és az árak összehasonlíthatóságát állítólag és kimutatottan befolyásoló eltéréseket, megfelelő kiigazítások formájában, [...] minden egyes esetben figyelembe kell venni”.
- 278 Hasonlóképpen, a fenti 247. pontban hivatkozott Kundan és Tata kontra Tanács ügyben hozott ítélet meghozatalakor, akárcsak a megtámadott rendelet elfogadásának időpontjában az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja előírta, hogy „[k]i kell igazítani a szóban forgó eladások után kifizetett jutalékok különbségeit” [helyesen: az érintett eladások után kifizetett jutalékok eltéréseinek címén kiigazítást kell végezni].
- 279 A szóban forgó ítélet meghozatalát követően azonban az 1972/2002 rendelet 1. cikkének (5) bekezdése értelmében a hivatkozott rendelkezésbe egy második mondat is beillesztésre került. Ily módon e rendelkezés második mondata már előírja, hogy „[a] »jutalék« fogalma magában foglalja azt az árrést is, amelyet az adott termék vagy a hasonló termék kereskedője akkor kap, ha ez a kereskedő hasonló feladatokat lát el, mint a jutalék alapján dolgozó ügynök”.
- 280 Ez utóbbi rendelet (6) preambulumbekkezdése értelmében a szóban forgó mondatnak az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése i) pontjába történő beillesztésének célja a Bizottság és a Tanács általános gyakorlatával összhangban annak nyilvánvalóvá tétele, hogy ilyen kiigazításokat kell akkor is végezni, ha a felek nem megbízó–ügynök jogviszony keretében járnak el, hanem vevőként és eladóként eljárva érik el ugyanazt a gazdasági eredményt.
- 281 Következésképpen, az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja nem csak az érintett eladások után kifizetett jutalékok eltéréseinek címén tesz lehetővé kiigazítást, hanem a terméket értékesítő gazdasági szereplőknek juttatott árrés címén is, amennyiben ezek feladatai hasonlóak a jutalékos alapon foglalkoztatott ügynökéhez.

- 282 Ebből következik, hogy a felperesek által az elvégzett levonással szemben felhozott egyetlen érvelés, amely szerint tehát a hozzájuk kapcsolt kereskedelmi társaságok számára semmiféle jutalék nem került kifizetésre, nem olyan jellegű, hogy megkérdőjelezhetné a szóban forgó levonás jogszerűségét, mivel ez utóbbi akkor is elvégezhető, ha – mivel semmiféle jutalék nem került kifizetésre – az értékesítést végző gazdasági szereplők feladatai hasonlóak egy jutalékos alapon foglalkoztatott képviselőhöz, és százalékos árrésben részesülnek.
- 283 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a felperesek nem vitatják a megtámadott rendelet (45) és (53) preambulumbekendésében szereplő megállapításokat, amelyek szerint az elektronikus mérlegeiket a Közösségben értékesítő társaságok feladatai hasonlóak a jutalékos alapon foglalkoztatott ügynökhöz, elsősorban azon okból, hogy mivel ezek állapítják meg az eladási árakat, közvetlenül veszik fel az ügyfelek rendelkezéseit, és az exportárakat kiszámlázzák a független ügyfelek számára.
- 284 Arra is emlékeztetni kell, hogy a felperesek azt sem vitatják, hogy a kapcsolt társaságaik elektronikus mérlegeiket a független ügyfeleknek magasabb áron értékesítik tovább, mint amelyet ezekért a mérlegekért fizettek, ily módon százalékos árréshez is jutnak.
- 285 Mindenesetre, a felperesek állítását akkor sem lehet elfogadni, ha ezt úgy lehetne értelmezni, hogy a Tanács a megtámadott rendeletben nem bizonyította, hogy a felperesekhez kapcsolt, értékesítést végző társaságok tevékenységük után százalékos árrésben részesülnek.
- 286 Nem nyilvánvalóan téves ugyanis azt állítani – amint azt a Tanács is tette –, hogy az értékesítést végző társaságok által független ügyfeleknek kiszámlázott árak szükségszerűen díjaznia kell a hivatkozott társaságoknak a szóban forgó termékek Közösségben történő értékesítésében való részvételét, vagy legalábbis fedeznie kellene az e részvétellel kapcsolatos költségeket. Amint azt a Tanács is megállapította

– ellentmondás nélkül – a megtámadott rendeletben, e társaságokat nem lehet másképpen minősíteni, mint amelyek feladatai hasonlóak a jutalékos alapon foglalkoztatott ügynökhöz.

287 Ezenkívül meg kell említeni, hogy a Tanács a jelen ügyben a felperesekhez kapcsolt, értékesítést végző vállalkozások számára az ésszerű százalékos árrést néhány valós adat alapján számolta ki.

288 A megtámadott rendelet (45) preambulumbekzdéséből ugyanis az következik – és ezt a felperesek sem vitatták –, hogy az elvégzett levonás összege a felperesekhez kapcsolt értékesítést végző társaságok EAÁ-költségei alapján került kiszámításra. Következésképpen a Tanács a szóban forgó társaságok százalékos árrését kizárólag költségeik alapján határozta meg, amelyeket nyilvánvalóan fedezni kell az általuk forgalmazott elektronikus mérlegek eladási és vételi ára közötti különbözetnek köszönhetően anélkül, hogy hozzá kellene adni a haszonkucsnak megfelelő összeget.

289 A jelen kifogást és következképpen a szóban forgó két jogalapot tehát el kell utasítani.

290 A fentiekre figyelemmel a keresetet a maga egészében el kell utasítani.

A költségekről

291 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperesek pervesztesek lettek, a Tanács kérelmének megfelelően kötelezni kell őket a költségek viselésére.

292 A Bizottság maga viseli a saját költségeit, az eljárási szabályzat 87. cikke 4. §-ának első bekezdése értelmében.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (első tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A keresetet elutasítja.**
- 2) **A Shanghai Excell M & E Enterprise Co. Ltd és a Shanghai Adeptech Precision Co. Ltd maga viseli saját, valamint a Tanács költségeit.**
- 3) **A Bizottság maga viseli saját költségeit.**

Tiili

Dehousse

Wisniewska-Bialecka

Kihirdetve Luxembourgban, a 2009. március 18-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

A jogvita előzményei	II - 574
A – Az eredeti vizsgálat és az eredeti rendelet.	II - 574
B – A felülvizsgálati eljárás	II - 576
C – A megtámadott rendelet	II - 577
Eljárás és a felek kérelmei	II - 579
Az okafogyottság megállapítása iránti kérelemről.	II - 583
A – A felek érvei	II - 583
B – Az Elsőfokú Bíróság álláspontja	II - 584
Az ügy érdeméről.	II - 588
A – Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja első albekezdése első, illetve második francia bekezdésének megsértésén alapuló második és harmadik jogalapról	II - 588
1. A felek érvei	II - 591
2. Az Elsőfokú Bíróság álláspontja	II - 593
B – Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja második albekezdésének megsértésén alapuló első jogalapról	II - 598
1. Előzetes észrevételek	II - 598
2. A felek érvei	II - 600
3. Az Elsőfokú Bíróság álláspontja	II - 602
C – Az alaprendelet 11. cikke (9) bekezdésének megsértésén alapuló negyedik jogalapról	II - 610
1. A felek érvei	II - 612
2. Az Elsőfokú Bíróság álláspontja	II - 613

D – Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának megsértésén alapuló ötödik és nyolcadik jogalapról	II - 620
1. A felek érvei	II - 621
2. Az Elsőfokú Bíróság álláspontja	II - 623
a) A számtanilag képzett rendes érték ellenőrizetlen és hibás információk alapján történt meghatározására vonatkozó első kifogásról	II - 624
b) A Toshiba Indonesiának tulajdonított haszonkulcs nyilvánvalóan nem megfelelő jellegére vonatkozó kifogásról	II - 630
c) A hátrányos megkülönböztetés fennállásán alapuló harmadik kifogásról	II - 631
E – Az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének megsértésén alapuló hatodik és hetedik jogalapról	II - 632
1. A felek érvei	II - 633
2. Az Elsőfokú Bíróság álláspontja	II - 636
a) A Toshiba Singapore EAÁ-költségeinek a számtanilag képzett rendes érték számításába történő beszámításáról	II - 637
b) A Toshiba Singapore és a Toshiba Japan javára szóló ügynöki jutalékok címén történő kiigazítások hiányáról	II - 638
c) Az exportár ügynöki jutalék címén történő kiigazításáról	II - 640
A költségekről	II - 644